

KarawankenBote

Verlag und Schriftleitung: Klagenfurt, Bismarckring 13, Postfach 115 / Bezugspreis (im voraus zahlbar) monatlich RM 1.— frei Haus (einschließlich RM 0,20 Zustellgebühr)
Abbestellungen der Zeitung für den nachfolgenden Monat werden nur schriftlich und nur bis 25. des laufenden Monats angenommen

Nr. 33.

Krainburg, den 29. April 1944.

4. Jahrgang

Vojni ujetniki so proslavili Führerjev rojstni dan

Zeneva, 28. aprila. Amerikanske vojne oblasti so objavile, da so nemški ujetniki v Port Louis in Washingtonu 20. aprila imeli slavnost na čast Führerjevega rojstnega dne. Oni so dan proglasili za praznik. Proslava je dosegla višek z razvijanjem zastave kljukaste-ga križa.

To malo poročilo, ki ga je razširila oddajna postaja Boston, označuje vnovič strumno držo naših vojnih ujetnikov, ki v sovražnih krogih vedno spet povzročijo začudenje. Brezuspšno poskuša sovražna propaganda, da bi pri vojnih ujetnikih vzbudila nezaupanje proti nacionalsocialističnemu režimu in njemu nasproti pokazala »blagodati« demokracije. Vsa ta prizadevanja so se razbila ob neomahljivi zvestobi do Führerja, s katero se tudi vojni ujetniki daleč proč od domovine čutijo neločljivo povezane.

Boljševiška strahovlada

Budimpešta, 28. aprila. Kakor poroča časopis »Viradat«, je prispel v Jassy iz Cernovic pobegli poljski učitelj Stanisław Ziesla, ki se je po pustolovskem begu prebil skozi vojne črte obeh bojujočih se armad. Poljak poroča, da spremlja sovjetsko armado pravi strahovalni režim. Bojujoče se čete spremljajo komisariji Sovjetov s svojimi zločinskimi pajdasi, ki takoj prevzamejo vodstvo tudi v najmanjših vaseh. Pri komisarijih gre skoraj popolnoma za iste elemente, ki so že svoj čas v teh krajih mučili ljudstvo. Po pripovedovanju tega iz Cernovic pobeglega učitelja si lahko predstavljamo, kakšna je sovjetska »osvoboditev« v resnici. Na podlagi sovražnih polnih obtožb političnih ovaduhov, spravi politični komisarij, ki so v spremstvu zasledbenih čet, s pozneje došli terorističnimi skupami, vsakega s poti, ki bi želel drugo življenjsko obliko, kakor boljševiki.

Bari: Hajduško vojskovanje nemogoče!

Rim, 28. aprila. V protifašističnih krogih Neaplja in Barija se sedaj prizna, da so šli po vodi upi na uspešno hajduško vojskovanje proti nemški oboroženi sili v Severni Italiji. Na pobudo južnoitalijanskega prebivalstva, ki zavzema sovražno stališče, napram pozivu za hajduško vojskovanje, se je tako zvali nacionalni komite šestih v Bari na zahtevo akcijske stranke odločil, ustaviti propagando za hajduško vojskovanje. Prej imenovana organizacija je četam, v kolikor je bila z njimi v zvezi, svetovala, da se razidejo in v malih grupah pobegnejo. Vzrok temu je energično nemško postopanje proti tolpam v Zgornji Italiji.

Moskva - rešilec malih narodov

Pod pretvezo osvoboditve malih narodov premagajo boljševiki male narode. Baltske države, Poljska in Finska so že morale občutiti ostro resnico. Estonci, Letonci in Litvanci in deli poljskega ter finskega prebivalstva, ki so bili mimogrede pod sovjetskimi gospodstvom, si kar nič več ne želijo, da bi jih vnovič zatirali moskovski oblastniki. Sovjeti so šiba božja človeštva. Z drznimi obljubami vabijo narode v svoje naročje, da ob danem trenutku zadavijo ljudi, o katerih so zatirali nekoč, da jih bodo osvobodili. Anglija in Amerika sta izdale male narode Stalinu. Pravo zaščito najdemo samo pod nemškim vodstvom v okviru nove Evrope. Zato: roke proč od boljševiških pomagačev v taborih banditov!

Sestanek Führerja in Duceja

Vse sile za bodoče odločitve - Aktivna udeležba Italijanov v boju

Führerhauptquartier, 28. aprila. Führer in Duce sta se sestala 22. in 23. aprila. V teku razgovorov, ki so se vršili v duhu med Führerjem in Ducejem obstoječega starega prijateljstva, so bili razpravljani politični, vojaški in gospodarski problemi, ki se tičejo obeh držav in njihovih skupnih ciljev. Duce je sporočil Führerju odločitev republikansko-fašistične vlade kot edinega zastopstva celotnega italijanskega naroda, da bo nadalje aktivirala svojo udeležbo pri bojih ob strani zavezniškega pakta treh sil. Ta odločitev je bila sprejeta z najtoplejšim priznanjem, in vlada Reicha učinkovito podpira prizadevanje Ducejeve vlade.

Odločnost sil trojnega pakta, da zmagovito skonača vojno proti boljševikom Vzhoda ter židom in plutokratom Zapada in z jamči narodom življenje na podlagi novega in pravičnega reda, se je izražala v Führerjevih izjavanjih o razvoju sil in uporabi vseh sredstev moči za bodoče odločitve in postavitev ciljev za povojno dobo.

V razgovorih med Führerjem in Ducejem, ki so se jih udeležili Reichsminister des Auswärtigen pl. Ribbentrop, Generalfeldmarschall Keitel in na italijanski strani maršal Graziani ter državni tajnik Mazzolini, je bila potrjena neomajna volja, nadaljevati vojno tesno združeno, dokler ni priporočena končna zmaga in dokler niso doseženi politični cilji, za katerimi streme Os in sile trojnega pakta.

Sestanka med Führerjem in Ducejem sta se udeležila tudi nemški veleposlanik in pooblaščenec velikonemškega Reicha v Italiji, Rahn, in italijanski veleposlanik v Berlinu Anfuso.

V zvezi s sestankom s Führerjem je Duce na večbalscu čet pregledal tam postrojene italijanske divizije in se prepričal o stanju njihove izvežbe in opreme. Pregleda se je udeležil tudi maršal Graziani. Italijanske goste sta vodila Chef des Oberkommandos der Wehrmacht Generalfeldmarschall Keitel in poveljnik nadomestne vojske Generaloberst Fromm.

Sestanka med Führerjem in Ducejem sta se udeležila tudi nemški veleposlanik in pooblaščenec velikonemškega Reicha v Italiji, Rahn, in italijanski veleposlanik v Berlinu Anfuso.

Švedska je odklonila izsiljevalno nolo

Dosedanje trgovske zveze z Nemčijo ostanejo dalje

Stockholm, 28. aprila. Sedaj se je že zvedelo, da so bile od strani švedske vlade odklonjene zahteve Anglo-Amerikancev, da bi Švedska prekinila trgovske zveze z Nemčijo. Zanimivo je v tej zvezi poročilo, da je bil švedski odgovor izročen tudi Moskvi.

Švedsko časopisje zavzema v obširnih komentarjih svoje stališče do odgovora stockholmske vlade. Ti komentarji izražajo po večini, da ustreza odklonilo stališče švedske vlade nasproti zahtevam zveznikov, da bi se obustil blagovni promet z Nemčijo, tudi soglasnemu mnenju javnosti. Poedino piše o stvari »Svenska Dagblad«, da se je razlozilo to zadržanje švedske vlade tudi že v tajni seji državnega zbora prejšnjega sreda. »Stockholms Tidningen«, je mnenja, da se je vsakemu, ki je uvidel, že v naprej moralo zdeti izključeno, da bi Švedska v tej zadevi popustila zaveznikom. Švedska pač neče v nobenem primeru prelomiti katekolni dane obveznosti. Isti list končno za-

vzema svoje stališče do pretne od anglo-amerikanske strani, da bi v primeru odklonitve v Washingtonu in Londonu napravili protiukrepe s tem, da ugotavlja, da za take represalije niso upravičeni ne z moralnega, ne s pravnega stališča.

Radi Angleške je 130.000 Egiptčanov umrlo od lakote

Carigrad, 28. aprila. Egiptovski minister narodnega zdravja je ugotovil, da je radi oddaje živil angleški posadki od strani kmetov umrlo 130.000 Egiptčanov od lakote. Malarija je zahtevala še večje število žrtev. K temu pridejo še epidemije legarja. To dejstvo so do sedaj iz strahu pred ljudsko vstajo strogo prikrivali. Glasove opozicije, ki kritizirajo revizije je britanska cenzura zatrla. Egiptovski kralj je po inšpekciji ogroženih krajev odredil hitro pomoč.

Visoke sovražnikove zgube na Vzhodu

Nočna pomorska bitka zapadno od zaliva St. Maló - Zbiranja ladij bombardirana

Oberkommando der Wehrmacht je dne 27. aprila objavilo:

V prostoru pri Sebastopolu so Sovjeti tudi včeraj izvršili samo brezuspšne krajevne napade. Skupina bojnih letal pod vodstvom Majorja Franka je uničila v času od 12. do 19. aprila nad Krimom v zračnih bojih 106 sovražnih letal in uničila 28 drugih na tleh. Ob srednjem Dnjestrju so boljševiki nadaljevali s svojimi napadi. Vse prodorne poskuse smo razbili z visokimi sovražnikovimi zgubami. Odredi zračnega orožja so učinkovito posegli v te boje. Severno od Jasija so Sovjeti z močnimi silami prešli v napad, ki se je izjalovil ob žilavem odporu nemških in romunskih čet. Krajevne vdore smo zajezili. Na tem bojišču se je 25. aprila posebno odlikoval odred jurišnih topov divizije oklopnjaskih grenadirjev »Großdeutschland«, ki jo vodi Oberleutnant Diddens.

V mostišču pri Nettunu so lastni krajevni napadi zboljšali položaj. Sovražni protisunkni so ostali brez uspeha. Od južne fronte poročajo samo o obojestranskem delovanju udarnih čet.

V noči na 25. april so se vršile na morju severno od Elbe ponovne hude bitke med lahкими pomorskimi bojnimi silami in sovražnimi rušilci, brzimi čolni in lovskimi bombniki. Pri tem so bili potopljeni trije sovražni čolni, dva izmed njih po bojnih brodovih vojne mornarice. Zbiti sta bili dve sovražni letali.

Otok Miljet v Jadranskem morju smo po trdih bojih očistili od komunističnih tolp.

Severnoameriški bombniki so včeraj prileteli nad braunschwejski prostor in odvrgli iz strnjene plasti oblakov na slepo bombe, ki so povzročile le majhne škode. Kljub težavnim obrambnim prilikam smo zbili osem sovražnih letal. V pretekli noči je vdrla nekaj sovražnih letal v prostor Srednje in Severne Nemčije. Odredi britanskih bombnikov so izvršili zastražovalne napade na kraje v Poruhrju in v Jugoizpadni Nemčiji. Na stole so deloma znatne škode, zlasti v mestih Essen in Schweinfurt. Prebivalstvo je

imelo zgube. Sile zračne obrambe so uničile 41 štirimotornih zastražovalnih bombnikov.

V noči na 26. april so nemški torpedni čolni zapadno od zaliva St. Maló naleteli na neko skupino britanskih križark in rušilcev. V trdem boju so torpedni in topniški zadetki zadali sovražnim enotam hude zgube. En lastni torpedni čoln smo izgubili.

Odredi težkih nemških bojnih letal so v pretekli noči z dobrim uspehom nadaljevali z napadi na zbiranja ladij pred angleško južno obalo.

Odgovor Finske: »Vojna se nadaljuje«

Helsinki, 28. aprila. Reakcija finskega časopisja o prekinjenju pogajanj z Moskvo kaže enodušnost vseh krogov o odklonitvi sovjetskih podtlkanj. »Ilta Sanomat« poudarja, da bi se Finska o častnih pogojih pač lahko pogajala, da pa ne more sprejeti teh sovjetskih predlogov.

Tudi »Svenska Pressen«, je mnenja, da bi nobeden ne mogel te pogoje proglasiti za sprejemljive. Primerjava s sovjetskimi zahtevami od 19. februarja, dokazuje, da so Sovjeti poedine točke predloga o premirju še celo postrili. V pogledu na pogoje moskovskega prisilnega miru iz leta 1940 so nove zahteve boljševikov sploh neprimerne trše. Glavni organ finskih socialnih demokratov piše: »Sedaj se lahko na vprašanje, kaj naj se zgodi, edinole da odgovor: »Vojna se nadaljuje.« »Aajun Suunta« ugotavlja: Finska se ne more odreči ozemlju, ki je za obrambo nacije odločilne važnosti. Zahteva o reparacijah so gospodarsko uničilo, tako da jih nobena vlada ne more sprejeti.

Splošno razpoloženje finskega ljudstva se najbolje vidi iz poziva maršala Mannerhelma na zvezo sobojevnikov, v katerem je rečeno: »Vojna je trda. Ona ne zahteva trdote samo od bojevnikov, ampak tudi od celokupnega naroda. Samo jeklena volja, hladna preračunljivost in nezlomljiva hrabrost morejo skupno s silo lastnega orožja podariti narodu odporno moč in deželi bodočnost po viharju, ki sedaj divja po svetu.

Frontni duh dela

K narodnemu prazniku 1. maja.

»Da, da, če bi vi to napravili bolje, pa bi...« Kolikokrat so morali te besede slišati prvobojevniki narodnega socializma v obratu, moške NSBO v delavnici ali v kontorju ali pri žigosanju, ali pri večernih razgovorih. Bilo je to takrat pred več ko desetimi leti, ko so tako govorili nemški delavci, ki so stali še »onstran barikade«. Ze davno niso imeli več nobene vere v poštenje svojih strankarskih mogotcev, v veljavnost marksističnih ideologij, v zmago svojega »razrednega boja«. Mnogi izmed njih so se od razočaranja, besa in obupa dali zvabiti po komunističnem podzemlju, moskovskih plačancih, hoteč predati vso to koruptno in propadajočo Nemčijo sistema poginu; drugi pa so se še iz stare navade premikali po tiri doktrinarnega marksizma, ker jih je navdajala letargija človeka, ki so mu bili po desetih letih vroče borbe, upanja in vere razbiti vsi ideali.

»Da, če bi vaš Führer to napravil bolje...«, so rekli in čakaje obstali ob strani, ko je znova prodiral klic opominjajoče do njih, ko so jih poskušali zdramiti njihovi delavski tovariši in pridobiti za boj za svobodo. In kdo bi jim mogel to zameriti? Ni li bilo odreklo vse, kar je bilo dalo oslon in smer njihovemu življenju, njihovemu boju, njihovemu svetovnemu nazoru. Novo naj se šele enkrat obnese, potem... da, potem...

Toda hitreje kakor so vsi mislili, je prišla tudi ura spoznanja, spreobrnitve in spametovanja. Z začudenjem so doživeli velik preokret. Videli so, kako so bile pometene nesposobne in koruptne strankarske veličine SPD, KPD in delavskih društev, videli so vstajati iz zmede propada, razkroja nekaj novega in velikega, kar je kmalu prekosilo njihove najsmelejše upe in pričakovanja.

Kmalu je začutil delavec, da on ni pomemben več samo številke v kolesju kapitalističnega izžemanja, da mu tudi ni bilo več treba samo držati stremenjake prevzetnim strankarskim mogotcem in koritarjem, ki jim je dobro došlo kot množica, ki so ga pa zaničevali in izkoriščali kot človeka. — Vse je postalo drugače; nov svet se je odprl. Idejni in materialni uspehi nacionalsocializma v prilog vseh tvornih Nemcev so bili preveč zgovorni. Dokazali so, da se je v Nemčiji Adolfa Hitlerja uveljavilo načelno drugačno vrednotenje nemškega delavca in vrednote ustvarjajočega dela sploh. Danes ve vsak tvorni rojak, da ga v nacionalsocialistični Nemčiji štejejo med noseče stebre vsega nacionalnega življenja in bitja.

Ta zavest, da je dvignjen iz življenja, v katerem je bil samo številka in suženj, je nemškega delavca spodbodila že v časih miru do neslutnih storitev. V znamenjih četrtletk je pomagal sograditi gospodarstvo, ki prestaja sedaj v trdi vojni dobi svojo pravo preskušnjo.

Kdor ima priliko, srečavati tvorne nemške može in žene v njihovem vojnem delu, doživi vselej in povsod isto vznemeno sliko. Z resno odločnostjo, radevoljno in kot samo ob sebi razumljivo prevzamejo nase vse naloge, ki zahtevajo od njih navišjo zastavitev sil za vojno. Vedo, da je ta vojna — še veliko bolj kot prva svetovna vojna — boj na življenje in smrt, ki zahteva vse sile, ne samo one na fronti, ampak v enaki meri tudi v domovini. V neki tovarni za municijo s svetilnimi sledovi nam je rekel nek že osivel starček: »Moramo zmagati! Nikoli več ne sme biti leto 1918!« in njegovi stroji za prebijanje so tolkli v bobnečem taktu k njegovim besedam.

V neki tovarni oklopnjakov smo srečali nekaj delovnih tovarišev, mož, ki so v svojem obratu kot prvi vdrl v nasprotno fronto kot nacionalsocialisti, in mož, ki so še 1932. mislili, da morajo prisegati na Marksa in Lenina. Bilo je veselo prepoznanje, veselo pozdravljanje. Spominjali smo se takratnih dni. »Rogati voli smo bili«, je rekel eden, ki je bil prej glasnik v borbi proti nacionalsocializmu. »Toda ta račun smo že davno popolnoma poravnali. Mi marksisti od nekdaj stojimo danes kakor zid okrog Führerja in za njegovo nacionalsocialistično Nemčijo. Pri nas nobeden ne popušta, kajti tovariši na fronti se zanašajo na nas. Židovskim podležem bomo zasolili juho...« Drugi so se smejali in pritrjevalno priklimali.

In tako, kakor ti može, misli danes vsa tvorna Nemčija, mislijo vsi može in žene, ki stoje v veliki oboroževalni službi. Oni ne puste na cedilo moža na fronti, ki se bojuje in krvavi za domovino, tisto pravo domovino, ki jo je nacionalsocializem šele ustvaril v žilavem delu obnove. Vedo, da poma-ga njihovo življenje braniti to, po čemer jim je življenje šele dobilo vrednost. Ves nemški narod se bojuje in dela, ker ve za gotovo, da mu zmage ne morejo iztrgati. Ker stoji na nasproti dva sveta, svet pravice,

Novi zločin proti kulturi v Münchnu

Britanski zastrahovani napad je uničil nenadomestljive umetnine in vrednote

München, 28. aprila. Nočni zastrahovalni napad zračnega orožja na glavno mesto pokreta dokazuje znova prav živo infamno zločinsko taktiko anglo-ameriških zračnih gangsterjev, ki po dobro pripravljenem načrtu rušijo in upepelijo mesta nemške kulturne vrednote.

Ce sovražna propaganda kljub brezhbnim dokazom znova zatrjuje, da so po napadih izključno zadeti vojaški cilji, se temu nasproti ugotavlja, da so v Münchnu postale žrtve ubijalcev med drugim stara pinakoteka, palača Wittelsbachov, akademija likovnih umetnosti, bayerska državna biblioteka, Odeon z akademijo glasbe in bazilika Bonifacija. Nemara bo bombniški Harris, vrhovni poveljnik britanskih zračnih tolovajev, hotel dopovedati svetu, da se izdelujejo oklopnjaki v pinakoteki in vojno orodje v baziliki Bonifacija? Seznam nenadomestljive vrednosti povečava debet-konto skrunilcev prosvete, ki gredo popolnoma zavestno in po posebnem sistemu za zločinsko taktiko, ki jim zama izčemo primere v zgodovini.

Z barbarstvom, ki mu ni primere, so bila objestno uničena svetovno znana mesta umetnin, ki so največjega pomena za vse evropsko človeštvo. Britansko zračno orožje se niti z lažjo niti s potvorbo ne more oprati te ogromne kulturne sramote, ki vzbuja po vsem civiliziranem svetu gnus in ogorčenje.

Ce je imela obramba s sestrelom 167 sovražnih letal v zadnjih 14 urah nov dojemljiv uspeh, dokazuje to, da morajo morilci plačati visoko ceno za svoja zločinstva. Če prištejemo še 13 sovražnih letal, ki so pristala v Švici, mora anglo-ameriško zračno orožje zopet zabeležiti zgubo 180 letal. To pa ne pomeni samo nove občutne zgube letal, ampak tudi izvežbanega osebjaja. Zračni gangsterji so znova občutili nezlomljeno moč in preskušeno taktiko nemške obrambe in si bodo na jasnem o tem, da je nemško zračno orožje, o katerem so trdili, da so ga že davno razbili, še zelo živo in pripravljeno, stopiti zločinski obrti na prste.

Moskva se je sama razkrinkala

Vojno so Sovjeti že dolgo zvijačno in zahrbtno pripravljali

LH Krainburg, 28. aprila. Sovjetska vlada, ki je sedaj objavila svoj proračun za leto 1944. in za pretekla leta, dokazuje s temi številkami jasno celokupni svetski javnosti, da se je že več let pripravljala na vojno in s tem razkrinka do sedaj obdržano fikcijo »obrambene vojne«, s katero so Sovjeti od leta 1941. dalje vedno agitirali.

Ako številke dokazujejo, potrjuje sovjetski proračun črno na belem, da je Sovjetska zveza to vojno že leta pred izbruhom nemško-sovjetskih sovražnosti z vsemi silami pripravljala, ker vsi proračuni vojskujočih se držav pokazujejo strogo naraščanje, medtem ko so se izdatki Sovjetov od leta 1940. do leta 1944. povečali letno samo za 9 odstotkov, vojaški proračun od leta 1943. do leta 1944. pa šele samo za 3,5 odstotkov. Če so medtem v letih 1930. do 1939. oboroževalni izdatki Sovjetov letno povečali za 32,5 odstotkov, je jasno dokazano, da so se Sovjeti že več let pred izbruhom vojne resnično že nahajali v vojnem stanju. Boljšee-

viki so producirali v tem času, v katerem so namenoma pošiljali v svet napačne gospodarske vesti in so se pritoževali o dozdnevni težkoči produkciji, tiste oklopnjake in napadalno orožje, ki naj bi podrli Evropo v danem trenutku radi uresničenja boljševiškega sna svetovne revolucije.

Prenapetost sovjetskega gospodarstva pred vojno je bila z ozirom na nameravani splošni napad že tako ogromna, da se naravno ne samo v starem tempu ni mogla nadalje povečati, ampak se morala v nasprotju z drugimi vojskujočimi se državami znatno zmanjšati. Ali tukaj so se že pokazale meje zmogljivosti sovjetskoruskega gospodarstva in parole »o neizčrpnosti sovjetskih rezerv«, ki so mogle zapeljati do napačnih sodb. Opustoševalno izkoriščanje razpoložljivega ljudskega materiala ter neizmerne žrtve krvavih trajnih ofenziv so zahtevale tako ogromno ceno, da so mogli Sovjeti po lastnih podatkih v tretjem vojnem letu celokupni proračun povečati le še za 6 odstotkov. Ali tudi od 6 odstotkov je samo majhen del koristil pravemu vojskovanju, ker je provizorična obnova spet, zasedenih ozemelj požrla ogromne, začasno popolnoma neproduktivne zneske.

Nas pri teh treznih številkah zanima samo to, da so boljševiki z zvijačno in zahrbtnostjo že dolgo časa pripravljali vojno in je s tem istočasno odgovorjeno na vprašanje, ali je bila ta vojna na Vzhodu sploh potrebna.

V pozivu Führerja z dne 22. junija 1941. na nemški narod, z lapidarnimi uvodnimi besedami: »Sedaj lahko odkrito govorim!« je bila metodika boljševiške izdaje nedvoumno prikazana. Moskva ni samo že v naprej prelomila dogovor prijateljstva z Veliko Nemčijo, ampak jo tudi grdo izdala. To je potrdila tudi angleška poročevalna služba, ko je leta 1944. javila, pogodba o nevtralnosti Sovjetske zveze z Nemčijo leta 1939. je bila sklenjena, ker so Sovjeti domnevali, da bo vojna med Nemčijo in angleško-sov-

„LAKOTA!“

Ruski časopis »Severnoje Slovo« piše: »Pred kratkim so »Moskovska pravda« in ostali sovjetski časopisi objavili poziv sovjetske vlade pripadnikom kolhozov, v katerem zahteva komunistična stranka povečano produkcijo kmetijstva. Hinavsko se pri tem izjavlja, da ne gre leto samo za oskrbo Rdeče armade, ampak tudi za vzdrževanje celokupnega »osvobojenega« prebivalstva.

Splošno je znano, da morejo Sovjeti edinole zaradi ameriških dobav živih preskrbovati svoje armade, ker se je Sovjetski uniji spet zelo približala strašna pošast »lakote«. Ni nobenih zalog, vasi so oplenjene, preskrba mest v neredu. Zelo resen je položaj glede popravil in obdržanja poljedelskih strojev v dobrem stanju. Strašni simptomi bližajoče se katastrofe so ljudstvu jasni in očitni.

Kakor vedno špekulira sovjetska vlada v svojem oklicu na narodni čut, ko govori o pomoči prebivalstvu »osvobojenih« pokrajin, čeprav je to le pretveza in sredstvo k dnevnemu redu spadajočega pritiska na kmete v kolhozih. Radi stradojočega ljudstva si kremelski oblastniki nikoli niso delali skrbi, njegova lakota se ne tiče vladajočih osebnosti, prav tako kakor se izogne židovskih hiš. Za ceno milijonov človeških življenj se poskuša sovjetska vlada rešiti, ko bi samo s poginom te vlade mogli biti rešeni milijoni.

Jetsko zvezo v prvi vrsti izvajevana med Sovjeti in Nemci. Sovjeti so čas po nevtraln pogodbi obsežno izkoristili.

Zato je sledila vključitev vzhodne polovice Poljske in baltskih obrobni držav, zato je bila vojna s Finsko in vključitev nekaj delov Romunije. Sovjeti so si razlagali zavestništvo z Nemčijo tako, da bi v dveh letih lahko povečali svojo vojaško moč.

Kako pameten je bil Führer, ko je na jesen leta 1939. Moskvo nevtaliral in izkoristil tekmovalne med judovsko-plutokratsko in judovsko-boljševiško internacionalo. To diplomatsko veledelo Führerja, ki je predvidelo v osnovi resnično zadovoljno rešitev, pa ni bilo samo odločilno za hitro končanje vojne na Zapadu, ampak njemu se moramo vse zadeve v območju brezvestne sovražni-kove politike, kakor so v resnici. In ako je Führerju uspelo, da je v danem trenutku Nemčijo in Evropo obvaroval pred načrti uničenja militarnega boljševizma, ga tudi nič ne bo moglo zadržati, da bi ne nadaljeval te vojne do zmagovitega konca.

Oropani gostilniški gostje

Lastno poročilo

VH Krainburg, 28. aprila 1944. Dne 15. aprila je vdrl osem Titovih banditov v gostilno na periferiji Krainburga in »kontroliral« tam nahajajoče se goste. Ob tej priliki so banditi ukradli gostom 900 RM v gotovini.

Verlag und Druck: NS.-Gauverlag und Druckerei Kärnten GmbH. Klagenfurt. — Verlagsleiter: Dr. Emil Heitler. — Hauptgeschäftsführer: Friedrich Horstmann. Zurzeit ist Anzeigenliste Nr. 1 gültig.

Popoln obrambni uspeh ob spodnjem Dnjestru

Na široki fronti napadajoči boljševiki vrženi v težkem boju še dalje nazaj

Oberkommando der Wehrmacht je dne 26. aprila objavilo:

V prostoru pri Sebastopolu so se Sovjeti zaradi svojih visokih zgub v prejšnjih dnevih omejili na krajevne napade, ki smo jih zavrnili.

Ob spodnjem Dnjestru so boljševiki na široki fronti prešli v napad. Naše čete so v hudih bojih z učinkovito podporo odredov zračnega orožja priborile popoln obrambni uspeh. Krajevne vdore smo prestregli ali jih odpravili z zanosnimi nasprotnimi napadi. Sovražnik je zgubil številne oklopnjake. V bojih se je posebno skazala brandenburška 257. pehotna divizija, ki jo vodi Generalleutnant baron Mauchenheim, zvan Bechtolsheim.

Severozapadno od Jasija so sunile nemške in romunske čete presenetljivo naprej in zadale sovražniku hude zgube ljudi in materiala. Boljševiki so zgubili 22 oklopnjakov, 70 topov in nad 600 ujetnikov. Med Karpati in zgornjim Dnjestrom so se ogrske čete ubranile sovražnih nasprotnih napadov. Ju-

gozapadno in severozapadno od Lucka je nekaj napadnih podvzetij pridobilo sveta.

V mostišču pri Nettunu smo krvavo zavrnili sovražne sunke. Na italijanski fronti so udarne čete v odseku ene pehotne divizije razstrelile v razdobju od 1. marca do 24. aprila 30 sovražnih oklopnjakov, več tevov in številne bunkerje. V gornjeitalijanskem prostoru so nemški in italijanski lovci sestrelili 13 sovražnih letal, večinoma štirimotorne bombnike. Lahke nemške pomorske bojne sile so z dobrim uspehom obstreljevale Bastio na Korsiki.

Pred severnonorveško obalo so zaščitna vozila nekega nemškega konvoja zbila na morju pri Bodoe tri napadajoča sovražna letala. Nad zasedenimi zapadnimi ozemlji je bilo večera uničenih 16 britansko-severno-ameriških letal. V pretekli noči so sovražna vznemirjevalna letala odvrгла bombe na »kraje v Zapadni Nemčiji«.

Lastni težki bojni odredi so v minuli noči z dobrim uspehom napadli zbiranja v pristaniščih angleške lučvovzhodne obale.

HANNES PETER STOLP, SREČONOSNA POSTELJA DONNE DIANE

Urheber Rechtsschutz: Mitteldeutsche Roman-Korrespondenz, Leipzig C1

»Vsemogočni«, je šepetala in strážna predstava jo je vso prevzela, »če sta Kolota in služabnik morda celo umorila Petra? Katolajeva zbirka bodal je znana. Bodala vise po steni, kretnja in...« Flori zmanjka glasu. Bilo je strašno.

Nenadoma se zasveti luč v sobi, v katero je vdrl Peter.

Preplašena Flora strmi v okno. Tedaj zagleda v osvetljenem oknu Petra. In ta Peter se zadovoljno zareži in glasno zakliče: »Vse je v najlepšem redu! Oba dečka sem napravil neškodljiva. Tovariš, zavežite si robec pred obraz. Takoj pridem in vam odprem vrata!«

Flora je olajšano vzdihnila, ko je zagledala Petra živega.

Sedaj je ročeca zasikala. »Ali se vam je zmešalo! Tako tulite, da se vas lahko na kilometre daleč sliši.«

»Nič strahu!« se smeje Peter. »Trenutek, takoj bom spodaj. Samo robec si moram zopet privezati na obraz.«

Flori je srce na vso moč razbijalo, ko si je privezala robec na obraz in čakala na svojega zaveznika.

Ni dolgo trajalo, ko se je zasukal ključ v vhodnih vratih.

Vrata so se odprla. Jasen svet se je usul izza hišnja vrat, med katerimi je stal Peter, ki se je bil zopet maskiral in živahno mahal z roko.

Flora je smuknila v hišo, na kar je Peter zaprl vrata in veselo razlagal: »Vse se je zgodilo hipoma. Grofa sem sicer moral nekoliko pobožati pod brado, toda to je bilo hitro izvršeno. Štel bi lahko poleg in niti pri deset se že ne bi mogel dvigniti. Takšen k. o. se mi je redkokdaj posrečil. Kar

vesel sem tega. In služabnik, no, temu je, ko me je ugledal srce padlo takoj v hlače, v kolikor vam ni morda ta izraz neprijeten. Sedaj lahko preiščeva hišo.«

»Peter... eh, gospod Bautz, hitro popravi Flora in obdružujoče strmi v mladega moža, »nikoli si ne bi mogla misliti, da znate tako hitro in odločno ravnati. Kaj je prav za prav vaš poklic?«

»Gangster!« promptno odgovori Peter.

»Oh, ne govorite neumnosti, zahteva Flora, ki se je zopet spomnila v kakšnem položaju se nahajata. »Preiščeva sedaj hišo. Najprej se podajata v klet.«

In napotila sta se v klet.

10.

Grofica Korvay je stala ob kamnu v eni izmed sob. Ki so ji bile dodeljene v gradu Köhalom. Pravkar je prižgala vžgalico in zažgala pergament, ki ga je držala v roki, ko je nekdo burno potrkal na vrata.

Prestrašena je vrgla grofica Korvay pergament, ki je začel že goriti v kamin, kjer je na kratko vzplamtel in ugasnil, česar grofica Korvay, ki je odhitela k vratom ni opazila.

Naglo je odprla vrata, pred katerimi je stal grof Kutifalvi, ki je bil strašno razburjen.

»Sabina, ta dan prinaša sama razburjenja«, stoka grof.

»Kaj pa je zopet?«

»Sabina, prosim, oditi takoj v banketno dvorano. Ti si v prijateljski odnosajh z grofom Kišom. Zdi se mi, da je opit. Nepristano govori v vojvodinjo. Roti jo, naj ne verjame tega, kar si izmislijujete ljudje o njegovih izkušnjah v čebelarstvu. Nikdar naj ne verjame, da morajo piti čebele viski,

da dajo potem dobro strd. Vojvodinje sploh ne pusti k besedi. In vojvodinja že strašno hudo gleda.«

»Tega, da se grof Kiš opijani, pa le nisem pričakovala«, reče s studom grofica Korvay. »Tako pridem in bom posvarila Kiša. Ah, dodaj patetično-obtožujoče, »odkar je ta gospod Barna tukaj, stoji nad köhalomskim gradom nesrečna zvezda.«

Grofica Korvay je zaprla vrata in sledila svojem razburjenemu bratu.

*

Rudolf in Fani sedita vsa žalostna v dekliški sobici mlade žene.

»Dragi,« reče Fani in tolažeče poboža so-proga po laseh, »mislim, da moraš sedaj iti. Polnoč je. Rada bi šla spat in ti si pač menda tudi utrujen od vseh teh razburjenj.«

Rudolf vzdihne. Se enkrat ji nežno prigo-varja. S tihim, prosečim glasom spregovori: »Dragica, saj sva sedaj vendar poročena. Rad bi ostal pri tebi. Poglej,« pokaže na ohrabrujočim smehljajem v Fani no spalnico, »kaj bi že bilo, če bi oba...«

»Rudolf, ne govori o tem!« Fani je zardela in se strmežljivo ozrla v tla.

»Toda, dekletce moje, bodi ljubezniva!« prosil Rudolf.

»Ne, Rudolf, ne! Tako me je strah, da bi postala nesrečna! Potrpi malo, dragi! Postelja Donne Diane vendar ni mogla zginiti z zemeljskega površja. Poslušaj, jutri ali pojutrišnjem jo bomo našli in potem,« konča Fani z blaženim vzdihom, »potem, Rudolf... ah Rudolf, potem bo z nama vse v najlepšem redu.«

»Se nikoli v svojem življenju,« govori Rudolf, ki ga je znova zgrabila jeza, »se nisem zdel sam sebi tako bedast, kakor prav na moj poročni dan! Tedne si že predstavljam, kako lepo bo, ko bova enkrat popolnoma sama in sama zase praznovala najin poročni dan. In sedaj je poročni dan tukaj, srečno sva se izmuznila iz družbe gostov, se podala v najbolj rožnat in blažen razpoloženju na posvečeni kraj družine, da sva končno popolnoma prestrašena.«

»Dragi, ne bodi grd«, prosil Fani. »Vse bo še dobro, o tem sem prepričana. Ne smeš se več razburjati.«

Rudolf se grenko zasmeje. »Kaj bi se tudi razburjal? Saj je vendar popolnoma v redu, da so nama ukradli poročno posteljo. Nič bolj dražljivega in mikavnega si ne morem predstavljati za pravkar poročen par. To je vendar zelo veselo.«

»Ne, govori tako grdo, Rudolf!« plane Fani znova v jok.

Rudolf je vstal in korakal s temnim obrazom po sobi.

»Človek bi znorel!« vzroji končno: »Vraga bi se naj brigal za proketo posteljo. Vzeti bi te moral in se s tabo odpeljati. Mož in žena sva, in jaz za svoj del se poživim na ta prismojen običaj. Soprog Donne Diane s svojo romantično strastjo naj zaradi mene v nebesih vije roke nad mano, toda če bi še živel, bi ga, ne da bi trenil, proglasil za kompletnega norca.«

»Rudolf, kako govoriš ti o mojem predniku!« užaljeno vzklikne Fani.

»Oprost, dragica, strašno razburjen sem. Pa tudi ni čudno, če sem. Ne vzemi mojih besed zares. Lahko noč, dragica.«

Rudolf poljubi svojo mlado ženko na čelo in ježno zapusti sobo.

Fani pa se vrže lhte na divan.

*

S treskom se zapro vrata v Rudolfovo sobo, da in ovrti mladi zakonski mož sune stol tako, da se ropotaje zvrne.

»Ta prokleta postelja!« škripa z zobmi. Potem potrka na vrata v sosednjo sobo, ki je bila dodeljena Petru. Ko se nihče ne oglasi, odpre vrata in zakliče v temo: »Peter, ali si tukaj?«

Toda Petra ni bilo, na kar Rudolf zopet treščil vrata in pozvonil služabniku.

Prišel je Martin, kateremu je bil zaukazano, prav tako kakor ostalim uslužbencem, najstrožji molk o okoliščinah, da morata mladoporočenca ločeno prenočevati v gradu in ne skupaj v paviljonu.

(Dalje prihodnjič)

Brillantenträger Generaloberst Hube tödlich verunglückt

Würdiger Abschied von einem großen Soldaten

Der Führer: „Leuchtendes Vorbild an Tapferkeit und unerschütterlichem Glauben an den Sieg“

Berlin, 28. April. Der Oberbefehlshaber einer Panzer-Armee, Generaloberst Hube, ist am 21. April bei einem Flugzeugunfall ums Leben gekommen. Erst am 20. April verlieh ihm der Führer das Eichenlaub mit Schwertern und Brillanten zum Ritterkreuz des Eisernen Kreuzes. Ein tragisches Geschick löschte jäh und unerwartet dieses vorbildliche Soldatenleben aus, das mit der Verleihung der höchsten deutschen Tapferkeitsauszeichnung seine sichtbare Ehrung erfahren hatte.

Ergreifenden Ausdruck fand die Trauer über den Tod dieses hervorragenden Offiziers, der in diesem Kriege seine Truppen mit höchster Tapferkeit und größter, auch unter den schwierigsten Kampfbedingungen nie ermüdender Energie geführt hatte und dessen Name dem ganzen deutschen Heer seit langem zu einem festen Begriff geworden war, in einem vom Führer angeordneten Staatsakt, der am Mittwoch in Anwesenheit Adolf Hitlers im Mosaiksaal der neuen Reichskanzlei in Berlin stattfand und bei dem Reichsmarschall Hermann Göring die Persönlichkeit dieses glänzenden Soldaten in ihrer ganzen beispielhaften Größe würdigte.

Tagesbefehl des Führers

Der Führer hat aus Anlaß des Todes von Generaloberst Hube den folgenden Tagesbefehl an das Heer erlassen:

„Am 21. April 1944 ist Generaloberst Hube, nachdem er zum Generaloberst befördert und ihm für seine hervorragende Tapferkeit und Führung seiner Armee das Eichenlaub mit Schwertern und Brillanten zum Ritterkreuz des Eisernen Kreuzes verliehen worden war, bei einem Flugzeugunfall tödlich verunglückt.“

Seinen Soldaten ein in schwersten Kämpfen hell leuchtendes Vorbild an Tapferkeit und unerschütterlichem Glauben an den Sieg, war er seinem Vaterland ein Schild und Schwert an allen Fronten. Seine Panzerarmee hat auf den Schlachtfeldern dieses Krieges hervorragenden Anteil an den entscheidenden Erfolgen. Sein begeisterter Glaube an das nationalsozialistische Soldatentum wurde zur Kraft und Stärke seiner Männer, die in seiner Person die Einheit von Soldatentum und Nationalsozialismus verkörpert fanden.

Immer nur an den Brennpunkten und zu den schwersten Aufgaben eingesetzt, hat Generaloberst Hube sich unsterblichen Ruhm in der Armee und im deutschen Volk erworben. Ein jäher Tod hat ihn nach Verleihung der höchsten deutschen Tapferkeitsauszeichnung aus dem Kampf um unser Großdeutsches Reich herausgerissen.

Das Heer senkt vor diesem großen Soldaten, der nur dem Volk und der Zukunft Großdeutschlands lebte, die Reichskriegsflagge. Sein Name wird in seiner tapferen Armee, in unserem Heer, im ganzen deutschen Volk unvergessen bleiben.

Adolf Hitler.“

Der feierliche Staatsakt

Zu dem Staatsakt hatte der Mosaiksaal ein dem Ernst der Stunde entsprechendes Gewand angelegt. Auf erhöhtem Podest inmitten von reichem Blumenschmuck, vielen Kränzen und Lorbeergruppen ruhte der mit der Reichskriegsflagge bedeckte Sarg, auf dem Stahlhelm und Deggen lagen. Vier Generale des Heeres — sämtlich Ritterkreuzträger — hielten die Ehrenwache. Neben ihnen standen zwei Ritterkreuzträger der Panzerwaffe mit den Ordenskissen. Links und rechts hinter dem Sarg hatten die Traditionsfahnen des ehemaligen Infanterieregiments 26 sowie des jetzigen Infanterieregiments 12, denen der Verstorbene angehört hatte, Aufstellung genommen. Von der Stirnwand grüßte ein gold-

gefaßtes Hakenkreuz und silbern erstrahlten sechs Reichsadler von der Höhe trauerumflorter Pylonen.

Laute Stille herrschte in dem weiten Raum, als die Witwe des Dahingeschiedenen, geführt von Generalleutnant Freiherr von Thuengen, sowie die übrigen Angehörigen erschienen und in der ersten Reihe vor der Bahre Platz nahmen. Kurz darauf traf der Führer in Begleitung des Reichsmarschalls Hermann Göring ein. Während

Neue verbrecherische Methode des Luftterrors

Tiefangriffe der Luftgangster gegen die Zivilbevölkerung — Systematischer Mord

Berlin, 28. April. Seit einigen Tagen ist in der Anwendung des englisch-amerikanischen Luftterrors eine neue verbrecherische Methode festzustellen. In einigen Gauen des Reichsgebietes haben die Luftgangster den Terror gegen die Zivilbevölkerung durch Tiefangriffe erweitert. Jagdflugzeuge beschossen mit Maschinengewehren aus geringer Höhe Frauen und Kinder in den Städten und Bauern auf dem Felde.

Dabei muß festgestellt werden, daß es sich nicht um Einzelaktionen mörderischer Luftbanditen handelt, die ihrem Trieb zum „Killing“ in jeder Form nachgehen wollen, es handelt sich vielmehr um bewußte und systematische Anwendung einer neuen Taktik im Terror gegen die Zivilbevölkerung. Das deutsche Volk wird auf diese neue Art des Luftverbrechens mit der Haltung und Abwehrkraft antworten, die es seit Jahren auch im verschärften Bombenkrieg der Welt eindrucksvoll dokumentiert hat.

Unter dem Eindruck der hohen Verluste bei den Einfügen der Bombengeschwader geht der Feind zu Methoden über, die in ihrer Sinnlosigkeit seiner Verzweiflung Ausdruck geben über die ausgeübte Wirkung der Bombenangriffe auf das deutsche Volk. Es gibt kein Argument

sich die große Trauergemeinde von ihren Sitzen erhob, schritt Adolf Hitler durch den breiten Mittelgang zum Katafalk, grüßte den toten Heerführer und wandte sich dann der Witwe zu, der er tiefbewegt die Hand drückte.

Wichtig und ergreifend hallten nun die heroischen Klänge der Trauermusik aus der „Götterdämmerung“ von Richard Wagner, gespielt von der Staatskapelle Berlin unter Leitung von Professor Heger, auf und gaben der feierlich-ernsten Stunde den weihvollen Auftakt.

Als die Töne verklungen waren, trat der Reichsmarschall an das mit der Reichskriegsflagge umhüllte Rednerpult und zeichnete in tiefempfundener Worten des Dankes und höchster Anerkennung das Lebensbild dieses großen Soldaten und hervorragenden Offiziers.

und keinen Vorwand militärischer Art für die Rechtfertigung dieser Methode. Wehrlose Frauen und Kinder in den Straßen niederknallen, das ist nicht mehr eine Angelegenheit der Kriegführung, sondern gehört in das Gebiet der Kriminalistik. Die Anwendung solcher Methoden kennzeichnet die Bolschewisierung des Krieges, der die Anglo-Amerikaner sich in ihrer geistigen und militärischen Haltung haben ausliefern müssen.

Denn ohne Zweifel liegt auch diesem Vorgehen die Erkenntnis zugrunde, daß das deutsche Volk weder mit den Waffen noch durch den Bombenterror auf die Knie zu zwingen ist. Ausweglos und ratlos werden nunmehr aus dem Musterkoffer kolonialer Patente diejenigen hervorgeholt, mit denen man ehemals in Afrika oder Indien billige Triumphe errungen hat. Die Vorstellung aber, auf diese Art und Weise das deutsche Volk besiegen zu können, ist lächerlich. Sie zeigt, daß es dem Gegner zwar möglich ist, seine Kriegsmittel zu brutalisieren, daß er aber in der geistigen und verstandesmäßigen Form der Kriegführung jenem Schrumpfungspfeil unterliegt, der in Teheran begonnen hat und dem raschen Altern seiner Staatsmänner entspricht.

Warum der Selbstbetrug Englands und der USA?

Wut und Enttäuschung über den vergeblichen Luftterror bei den Westmächten

ii. Genf, 28. April. (TT-Bericht.) Die Enttäuschung und Wut der englisch-nordamerikanischen Luftgangster über die Tatsache, daß der monatelange verlustreiche Terrorkrieg gegen das deutsche Volk an dessen seelischer Widerstandskraft wirkungslos abgeprallt ist, hat in den letzten Tagen einen Höhepunkt erreicht. Das Ausmaß, das dieses Banditentum gegenwärtig angenommen hat, die blinde Zerstörungswut gegen die europäischen Kulturschätze, haben in den letzten Tagen auch in der Schweizer Presse entrüstete Proteste hervorgerufen.

Der „Courrier de Geneve“ klagte, daß London und Washington offenbar in Ermangelung einer wirksamen Kriegführung entschlossen seien, Europa in eine Ruinenstadt zu verwandeln. Das „Journal de Geneve“ sieht in diesem englisch-nordamerikanischen Terrorkrieg einen Ausfluß jener Gesinnung, die Churchill und Roosevelt bestimmte, vor den Bolschewisten Schritt um Schritt zurückzuweichen und damit Europa zwangsläufig der Moskauer Schreckensherrschaft auszuliefern, wenn die deutsche Armee und ihre Verbün-

deten die Sowjets nicht mehr in Schach hielten. Ein trauriges Handwerk — so faßt andererseits die „Gazette de Lausanne“ die „Heldentaten“ der englisch-nordamerikanischen Luftgangster zusammen, die unterschiedslos über Frauen, Kinder und Greise, Kathedralen, Spitäler und Schulhäuser Mord und Brand verbreiten. Man frage sich unwillkürlich, was die englisch-nordamerikanische Strategie von dieser Art Kriegführung erwarte, die sie ungeachtet der großen Verluste immer weitertreibe, denn es sei ihr nicht gelungen, die vorgesteckten Ziele zu erreichen, weder die moralischen, noch die militärische Widerstandsfähigkeit des deutschen Volkes zu erschüttern. Die Luftverteidigung Deutschlands so fährt das Lausanner Blatt fort, habe große Fortschritte gemacht. Sie erstrecke sich heute auf ganz Europa und sei entschlossener und tatkräftiger als je trotz aller pessimistischen Prophezeiungen der englisch-nordamerikanischen Agitation. Diese habe gegenwärtig — stellt die „Gazette de Lausanne“ fest — den elementarsten Tatsachensinn verloren. Man könne sich weiter

Fragen, weshalb man in London und Washington ein so dringendes Bedürfnis empfinde, den Feind so darzustellen, als ob er in den letzten Zügen liege. Warum diesen Selbstbetrug? Die Wahrheit ist, daß Deutschland stark und diszipliniert bleibt, und die Propheten, die seine Niederlage voraussagen, werden nicht auf ihre Kosten kommen. Soweit die Lausanner Zeitung.

In der Tat liegen der blindwütenden Steigerung des Terrorkrieges durch Roosevelt und Churchill die gleichen Motive zugrunde, die sie veranlaßten, die Rechte der neutralen Staaten heute mit Füßen zu treten und der eigenen Öffentlichkeit mehr denn je die Kriegslage so darzustellen, als ob die plutokratisch-bolschewistische Allianz über den Berg sei. Die Antwort auf die von der Lausanner Zeitung oben gestellte Frage liegt auf der Hand, ohne diesen Selbstbetrug wären die Kriegstreiber Churchill und Roosevelt schon längst am Ende ihres Lateins angelangt.

Deutschfeindliches Hetzblatt verboten

am. Budapest, 28. April. (Eigenbericht.) Der Direktor für Pressefragen in Ungarn hat mit verschiedenen anderen Zeitungen, auch polnischen Emigrantenblättern, das in deutscher Sprache erscheinende Wochenblatt „Die Donau“ verboten. Diese Zeitung erschien in Apatin und sah ihre Aufgabe darin, in der übelsten Weise gegen Deutschland und gegen die Führung der Deutschen Volksgruppe in Ungarn zu hetzen. Alle bisherigen Versuche, dieses Blatt verbieten zu lassen oder wenigstens seine Hetze einzustellen, scheiterten an der Haltung der Regierung Kallay, die dieses Hetzblatt ganz offen unterstützte. Die „Deutsche Zeitung“, das Organ der Deutschen Volksgruppe, erklärt zu dem Verbot, daß die Volksgruppe mit Befriedigung von der Einstellung dieser nur allzu berechtigten Zeitung Kenntnis nehme, zumal dieses Blatt immer wieder bestrebt gewesen sei, nicht nur das deutsch-ungarische Verhältnis zu trüben, sondern auch den Kampfeswillen der Deutschen in Ungarn zu brechen.

Washington gibt London die Schuld

ws. Lissabon, 28. April. (Eigenbericht.) Daß die anglo-amerikanische Politik in Italien genau so wie das militärische Oberkommando versagte, muß selbst in den Vereinigten Staaten jetzt offen eingeräumt werden. Die Washingtoner Regierung ist jedoch augenscheinlich bemüht, die Folgen dafür dem britischen Verbündeten in die Schuhe zu schieben, um sich selbst vor ihrer eigenen Bevölkerung zu entlasten. Die Zeitschrift „News Week“ berichtet maßgebende Washingtoner Regierungskreise geben zwar privat, aber doch bereits unverhüllt zu, daß die politische Lage in den von den Briten und Amerikanern besetzten Gebieten restlos verfahren sei. Zum Teil sei dafür — so erklärt „News Week“ — nach der in der Washingtoner Regierung vorherrschenden Meinung das Verhalten einiger Armeeführer verantwortlich zu machen, die in den ihnen unterstellten Gebieten nicht verstanden hätten, mit dem italienischen Volk einen Kontakt aufzunehmen, und nicht fähig seien, die Italiener psychologisch richtig zu behandeln.

Der Hauptgrund für das vollkommene Versagen der alliierten Politik sei jedoch nach Ansicht der verantwortlichen Washingtoner Kreise — so unterstreicht „News Week“ ausdrücklich — in der verhängnisvollen Tendenz Englands zu suchen, die Politik in Italien zu beherrschen, indem es systematisch darauf hingearbeitet habe, Italien für alle Zeit innerlich schwächlich und zerrissen zu halten. Das Resultat dieser Haltung Englands sei es nun, daß die Sowjetunion faktisch die führende Stellung im politischen Leben der besetzten italienischen Gebiete an sich gerissen habe und sowohl England wie Amerika vollständig an die Wand gedrückt seien.

Dr. F. J. Lukas

Ausschneiden! Aufheben!

DEUTSCH METHODISCH UND PRAKTISCH

Nemško metodično in praktično

Übungssätze: Wird es morgen schön sein? Hoffentlich! Was werden Sie heute machen? Ich werde Deutsch lernen. Wann wird der Kellner das Bier bringen? Sofort. Es ist schwül, wir werden die Fenster öffnen. Er hat viel Geld, er wird ein Haus und ein Auto kaufen. Was wird das Haus kosten? Nicht wenig. Werden Sie morgen kommen? Kann sein. Meine Schwiegermutter wird morgen nach Graz fahren. Was wird das Essen kosten? Vielleicht 1.50 RM. Es ist schon spät, wir werden zahlen und dann gehen. Die Juden werden immer betrügen. Morgen nachmittag werden wir baden gehen. Er wird viel erzählen, aber ich werde nicht alles glauben. Sie sind verlobt, Sie werden bald heiraten. Natürlich. Meine Mutter hat keine Zeit, heute wird meine Schwester kochen. Was wird Sie kochen? Vielleicht eine Suppe und eine Mehlspeise. Ich habe Kopfweh, ich werde heute keine Zigarette rauchen. Wird Ihre Schwiegermutter noch lange leben? Hoffentlich! Sie sind sehr boshaft! Was wird er sagen? Sicherlich nicht viel. Wann wird er kommen? Spät wie immer. Unpünktlichkeit ist ein Laster!

Das Geschlecht der Hauptwörter

Spol samostalniki

1. Moškega spola so:

a) Namen männlicher Lebewesen. — Imena moških živali (bitt): der Mann, der Offizier, der Angestellte, der Stier, der Fuchs.

b) Namen der Jahreszeiten, Monate, Tage und der Teile des Tages. — Imena letnih časov, mesecev, dni in delov dni: der Winter, der Jänner, der Montag, der Morgen.

c) Namen der Steine und Berge. — Imena kamnov in hribov: der Stein, der Rubin, der Trübsinn.

d) Mehrsilbige Wörter, die auf -ig, -ich oder auf -ling enden. — Večzložne besede, ki se končajo na -ig, -ich, ali na -ling: der Hering, der Schmetterling, der Teppich, der Käfig.

e) Fast alle Hauptwörter auf -en, die keine hauptsächlich gebrauchte Nennform darstellen und die nicht auf -chen endigen. — Skoraj vsi samostalniki na -en, ki ne predstavljajo nobene samostalniško rabljene nedoločnika in ki se ne končajo na -chen: der Husten, der Boden, der Regen.

Getränke: Der Apfelwein, der Most, das Bier, der Schnaps, der Kaffee, der Tee, der Kakao, das Wasser, die Limonade, die Milch, der Rum.

Übungssätze: Was wünschen Sie, bitte? Ich möchte eine Schale Tee mit Milch. Und Sie? Ich möchte einen Milchkaffee, aber bitte dunkel. Dieser Tee ist nicht stark genug. Er schmeckt wie Wasser. Was kostet ein Glas Milch? 20 Pfennige und 10% (Prozent) Trinkgeld, macht zusammen 22 Pfennige. Anni möchte eine Portion Kakao und Karl eine Tasse Schokolade mit viel Zucker, also sehr süß. Dieser Apfelwein ist sauer wie Essig, ich werde lieber ein Viertel Rotwein mit Sodawasser trinken. Dieser Narr trinkt nur Schnaps und Rum, er ist immer betrunken. Milch ist sehr gesund! Kinder sollen viel Milch trinken. Dieses Bier ist bitter. Kaffee, Tee und Kakao sind Kolonialprodukte. Deutschland wird bald wieder seine Kolonien in Afrika haben. Was werden wir trinken? Ich bin nicht durstig, ich trinke nichts. Und Du? Ich werde eine Flasche Bier trinken. Herr Ober, zahlen! Drei Flaschen Bier, zwei Viertel Weißwein und drei Stampler Schnaps. Was macht das zusammen? Das macht zusammen genau drei Mark.

Aufgabe

1. Wandeln Sie »trinken« in Gegenwart und Zukunft ab. — Postavite glagol »trinken« v sedanjí in prihodnji čas.

2. Setzen Sie in die Zukunft. — Postavite sledeče stavke v prihodnji čas:

Ich lerne Deutsch. Franz Völker singt heute abend. Du tanzst gerne. Wo ist Karl? Wo ist deine Haltestelle? Was kostet die Fahrt? Wir kommen morgen nicht. Ihr habt keine Zeit. Wann kommt der Zug? Er kommt sofort. Wo wohnen Sie? Ich wohne in Klagenfurt. Die Schülerinnen singen ein Lied.

3. Setzen Sie ins Slowenische:

Wein, Bier und Wasser sind Getränke. Schnaps ist Alkohol. Wieviel Prozente Alkohol hat dieses Bier? Dieses Bier hat nur 6% Alkohol. Was werden Sie Sonntag nachmittag machen? Es wird sicher regnen und ich werde schlafen. Ist es schon sehr spät? Nein, es ist erst acht Uhr. Wo wohnen Sie? In Velde. Ich möchte Briefmarken kaufen. Bitte eine Marke zu 6, eine zu 12 und eine zu 24 Pfennige. Deutschland braucht Kolonien!

4. Setzen Sie ins Deutsche:

Mi pojemo. Mi bomo pili. Ona bo kupila novo obleko. Vi boste pili mleko? Ne, jaz mleka ne bom pil, jaz bom pil skodelico kave. Zivaji pijsko vodo. Raca slabo letajo, toda znajo dobro plavati. Prosim znamko za 12 Pfennigov! Nemčija hoče zopet svoje kolonije!

Wörter

alles — vse
Angestellte (m u. w) — nastavljenec, nastavljenka
Apfelwein (m) — sadjevec
bald — kmalu
betrügen — goljufati, varati
betrunken — pijan, -a, -o
bitter — grenak, -a, -o (bridek)
Boden (m) — tla
boshaft — zloben
Briefmarke (w) — pisemska znamka
dann — potem
dunkel — temen

Ente (w) — raca
erst — šele
erzählen — pripovedovati
Fahrt (w) — vožnja
Fuchs (m) — lisica
Gegenwart (w) — sedanjost
genug — dovolj
Getränk (s) — pijača
Haltestelle (w) — postajališče
heiraten — poročiti se
hoffentlich — bržkone, kakor upam
Husten (m) — kašljanje, kašelj
Käfig (m) — kletka
Kakao (m) — kakao
Kolonie (w) — kolonija
Kolonialprodukt (s) — kolonijski proizvod
Kopfweh (s) — glavobol
Laster (s) — pregreha, napaka
Lied (s) — pesem
Marke (w) — znamka
Mehlspeise (w) — močnata jed, sladica
Milchkaffee (m) — mlečna kava
mit — z, s
Most (m) — most
Morgen (m) — jutro
nachmittag — popoldan
Narr (m) — norec, blaznik
natürlich — naravno
Ober (Kellner) (m) — plačilni natakhar
Offizier (m) — častnik
Portion (w) — porcija, kos, del, obrok
Prozent (s) — odstotek
Regen (m) — dež
Rubin (m) — rubin
sauer — kisli, -a, -o
Schale (w) — skodelica, čaša
Schmetterling (m) — metulj
Schnaps (m) — žganje
Schwiegermutter (w) — tašča
schwül — soparen, -a, -o
sicherlich — gotovo, sigurno
Schülerin (w) — učenka
singen — peti
Sodawasser (s) — sodavica
sogar — takoj
Stampler (s) — častica
Stier (m) — bik

Samoslika amerikanskega stoletja

Življenje v USA po lastni sodbi - Brez vseh moralnih pogojev za vsako vodstveno nalogo

V časopisju tu- in izozemstva je bil pred nekaj časa večkrat omenjen članek pod pomenim nadpisom »Amerikansko stoletje«, ki ga je bil spisal za časopis »Life« severno-amerikanski pisatelj Henry R. Luce. V tem članku je bilo napisano: »Ako USA hočejo postati svetovna sila, morajo dopustiti, da bodo vsi narodi deležni temeljnih misli njihove izjave o neodvisnosti in ustave ter tehničnih pridobitev. Poskrbeti morajo za to, da pridejo svobodoljubje, možnost razvitka in pojmovanje življenja v svetu na višjo stopnjo. Amerika je v splošnem uspešna: Jazz, hollywoodski filmi, ameriški slang, fabriki in stroji so priznani od Sansibara do Hamburga. USA pa so postale že davno znanstveno in umetniško središče sveta. USA so postale tudi oskrbovališče človeške kulture. Postati morajo vrelci moči, iz katerega se bodo ameriški ideali izlivali po vsem svetu. Zaželena slika Amerike, ki jamči svobodo morja, skriva v sebi ogromne možnosti človeškega napredka.«

Ako to beremo in ne poznamo sloga severnoamerikanske reklame, bi mogli v tem domnevati povečano zavest poslanstva. V resnici je to reklama in židovski pohlep po grotesknem pretiravanju ravno tako, če zagledam ob robu severnoamerikanske ceste štiri avtomobil s pestro tablo, ki je na njej zapisana vsa nezdga v kričečih barvah in z napisom: »To se je zgodilo možu, ker ni imel voza naše trdke. Se danes prodajte svojo ropotijo in kupite si voz xy.«

Ravno tako to spominja na reklamo nekega pogrebnege zavoda, ki na velikanskem plakatu predstavlja moža, ki si ves iz sebe tuli lase in, kjer je spodaj napisano: »Zakaj hočete preživeti vse življenje v onemolgi jezici, ko se lahko daste poceni pokopati za samo 15 dolarjev pri Mr. Brown? Ali Mr. Brown sam sebe ni dal spraviti v jama.«

Tako je tudi z reklamo za ameriško stoletje. Drugi naj gredo na lim — Severnoamerikanci sami vedo popolnoma točno za domačo uporabo, kakšne so v resnici njihove zadeve. Isti Henry R. Luce piše v časopisu »Life«: »Amerikanci so nesrečni. Mi nismo srečni radi Amerike. Mi nismo srečni zaradi nas samih z ozirom na Ameriko. Mi smo živčni ali otožni ali apatični. Če gledamo na ostali svet, smo zbegani. Mi sami ne vemo, kaj delamo. In če gledamo v svojo bodočnost in bodočnost drugih narodov, nas navdajajo žalostne slutnje.«

Drugi Severnoamerikanci so še mnogo bolj kritični in daljnovidni tudi glede vojaške sposobnosti. Henry L. Mencken je pisal v svoji knjigi »Predsodki« že leta 1929: »Vsa dosedanja vojskovanja Amerikancev so bila proti sovražnikom, ki so bili preslabi, da bi se uprli ali pa so bili drugod vezani in so samo poskušali, da dajo slab odpor. Vojni proti Mehiki in Španiji nista bile vojni, ampak navadna postopka linčanja. Ne da se dokazati, da bi ameriški narod, če bi imel opravka z enako močnim sovražnikom prostih rok, sam o sebi pokazal visoko sposobnost. Resnično dokazuje udeležba Amerikancev v vojni 1914/18 opombe vredno slabost in zahrbtnost. Ni potrebno še enkrat omeniti osupljive neumnosti, za katere ni nobene paralele, ki odkljuje ta slavna podjetja: ogromno razpisništvo javnega denarja, surovo zasledovanje vseh tistih, ki so bili nasprotni vojni in so jo kritizirali, podlo ogovarjanje nasprotnika, napačno obveščevanje, umazano izpostavljanje sovražnih državljanih, zloraba Rdečega križa, odpoved vsake dostojnosti, plemenitosti in časti. Kot

amerikanski državljani se moramo vsega tega sramovati.«

Amerikansko legijo (zvezo ameriških udeležencev prve svetovne vojne) vodijo častniki, ki jo zlorabljajo v svoje svrhe, politični mešetarji, ki iščejo brezdelne službe, agenti trgovske zbornice in slična sodrga. Ljubezen do domovine, hrabrost, razum — vas ni nikjer. Ljudje brez vrednosti in časti, brez vojaških čednosti, nizkotni in propadli — kako naj te smešne karikature vojakov nasprotujejo številčno enakemu ali nadmočnemu sovražniku... Amerikanska armada, ki bi imela opravka s primerno močno nasprotnikovo armado, bi morala biti poražena in ta poraz se od splošnega uničenja ne bi mnogo razlikoval.

To ni samo jezero mnenje uježenega posameznika, ki ima nekaj misli v glavi in ki se čuti nesrečnega v deželi navadne povprečnosti — 150 odstotni Severnoamerikanci govore slično. »Washington Post« sicer znana radi sovražstva do Nemcev, je pisala pred kratkim časovno:

»V USA dorašča generacija, ki ne ve več, zakaj dela. V velikih mestih vlada duševna površnost in apatija množic, ki zapadejo, ker nimajo pred očmi nobenega smotra, v pesimizem in hysterijo. Ta duševni proletarij posluša sicer vse najnovejšje vesti, ali ta izkoreninjena množica nima niti dovoljno izobrazbe, niti utrjenega življenjskega nabora, da bi razlikovala resnico od laži, verjetno od neverjetnega in dobro od slabega. Pred vsem manjka moralnega pogoja za pravico do vodstva.«

Država, ki hoče svetu vsiliti svoje lastno stoletje, mora vsekakor imeti moralne vrednosti, ki jih lahko nudi. V nobenem primeru v njej ne smejo biti nositelji državne misli ljudje, ki ne znajo razločevati med svojim in tujim. Senator Arthur Capper, prejšnji državni guverner pa je ugotovil:

Velemešta v USA so politične džungle. Politika je v službi strankarskih politikov. Ze dolgo časa sodelujejo mestne uprave s pregreho in zločinstvom. Organizirana korupcija je vodila pravilno sodelovanje med pravosodnim oblastvom in podzemljem. Kazenski postopki proti zločincem se tako dolgo zavlačujejo, da je glavna priča umrl ali bil spravljen s sveta. Trije sodniki v Chicagu so spremljali nekega gangsterja na njegovi zadnji poti, dva druga sta bila kot žalovalca pri pogrebu nekega morilca.

Kriminaliteta je tako porasla, da je Edgar Hoover, šef zvezne policije v USA, jasno izjavil: »Že nekaj let sem je izbruhnil požar zločinov. Napravil je red ljudi, ki stoje izven pravice in društva. Nekaj ni v redu v naši državi. To so pred vsem naše pravne razmere. Naši zločinci točno vedo, v kateri zvezni državi USA se lahko nadejajo najmanjših kazni, iz katerega zapora se najlaže uide, kje se z denarjem vse doseže. Razgovarjal sem se z mnogimi šefi policije o teh napakah, oni so mi izjavili, da so nasprotni političnim krogom, ki varujejo zakonov sovražne elemente, brez moči.«

To je pač mogoče samo v USA, da mora najvišji šef policije v javnosti izjaviti, da je nasproti lopovstvu brez moči, ker ga varujejo politični vladodržci. V vsaki drugi deželi bi se narod radi take izjave organiziral in politične kroge, ki varujejo zločinstvo, kratko malo pognal. V USA je ravno nasprotno.

Severnoamerikanec Waldo Frank je pisal v svoji knjigi »Novo odkritje Amerike«: »Zločinstvo je v USA tako močna in razširjena religija, da prekaša celo politiko, in osparava športu posebno pravico v časopisju.

Amerikanec ni dovolj duševen, da bi razumel revolucijo ali vstajo iz idealnih razlogov. Zločinstvo mu bolj prija, je to za Amerikanca izraz potrebe vrednosti.

To velja za množico, pa tudi za sloj denarstvenikov, ki jim je Times, v času, ko so v Angliji pač še smeli odpirati usta nasproti USA, napisala v spominski knjigi: »Ti lopovi so že zdavnaj dokazali, da ni nobene denarne lopovščine, ki bi jo ne mogli napraviti milijonarji wallstreeta z največjo drznostjo, ne da bi se pri tem morali bati sodišča ali tudi samo pretresa njihovega socialnega položaja.«

In ta država, ki bi sama na sebi morala toliko v moralnem pogledu izravnati in popraviti, ako bi hotela, hoče dati svetu »amerikansko stoletje«!

Čas je že, da so si pošteni in solidni narodi Evrope popolnoma na jasnem, da velika republika onstran Atlantika nima niti najmanjših moralnih pogojev, da bi svetu dala kaj boljšega. Staro, jedrnatost, dostojno amerikanstvo tam na oni strani nima nobene besede. Resnično gospodarski sloj »južnih kavalirjev«, aristokracijo plantaž južnih držav, so minirali in uničili, farmer je postal reven sužen brutalnih hipoteknih oderuhov, resnična izobrazba se zasmehuje — podkupljivi politiki, izkoreninjene množice in židje, židje in še enkrat židje imajo glavno besedo in pripravljajo USA temeljito za boljše življenje. V vsaki solidni vasi, v vsakem dostojnem mestu Evrope je več prave kulture, pravčnosti, zakonitosti in moralne čistosti, kakor v sloju, ki danes da USA svoj obraz. Severnoamerikanci sami to dokazujejo.

Prof. dr. Johann pl. Leers.

Bo svetu

Stavke so postale stalni pojavi notranje-angleškega britanskega vojnega in prometnega gospodarstva na tak način, ki dela težke skrbi vodočim mestom. — Ugodna londonska »Financial News« ugotavlja, da je vsa atmosfera v delavskem vprašanju iz temelja zastrupljena.

Italijani so odkrili, tako stoji v londonskem »Economist«, da so jih njihovi tako zvani »osvoboditelji« samo izpustili in jih pustili sestradati. V Južni Italiji se dobesedno še vedno strada. Dodelitve obrokov živil v Severni Italiji, kjer vladajo Nemci, so mnogo boljše, kakor one od zaveznikov v zasedenih krajih Juga.

Anarhisti nadaljujejo na Angleškem svoje razkrojevalno in podtalno delo med oboroženimi delavci in v oboroženih tovarnah, piše »Daily Express«. Oni imajo celo svoj časopis, ki ga prodajajo na vratih municijskih tovarnov ob vsaki izmenjavi posadov.

Male gospodarske novice

»United Press« javlja iz New Yorka: »Wallstreet je v preteklem tednu imela invazijsko mrzlico«. Na podlagi cen vseh tukaj v prometu nahajajočih se papirjev je ona v celoti zgubila eno milijardo dolarjev.

V tekočem finančnem letu so morali severnoameriški državljani plačati dohodnine trikrat toliko kakor lansko leto. Pri tem pa krijejo vedno naraščajoči davki komaj eno tretjino vojnih izdatkov Roosevelta.

Britanski zbornici bo v tork predloženi rekordni proračun z rekordno davčno obremenitvijo, kakor poroča »Stockholms Tidning« iz Londona.

»Meld' g'horsamscht, Exzellenz« schmeterte Michel so laut, daß alle Anwesenden es hörten. »a Schüssel voll hab' ichch unter die Bettdeckch'n von der Frau'n Köchin versteckt, damit die Gäscht nit all's zammfress'n.«

Am Sonntag darauf erschien ein Kaiserjägerhauptmann mit seiner jungen Gattin zu Besuch, übergab Michel die Visitenkarte und fragte: »Ist Ihre Exzellenz zu Hause?«

»Jawohl, Herr Hauptmann, sell schon«, meldete Michel stramm. »Aber sie ischt grad amol da drinnen.« Dabei deutete er mit dem Daumen geheimnisvoll auf eine gewisse Tür im Vorzimmer.

zu seinem Jagdgehilfen, »kannst du wohl in unserem Wald die Rolle des Echos spielen?«

»Aber freilich!« lachte Ottokar.

»Wenn ich also in den Wald rufe: Ottokar, mein lieber Bursche, bist du denn auch wirklich da? — wie wirst du dann als Echo antworten?«

Ottokar lachte. »Ich werde antworten: Ottokar, mein lieber Bursche, bist du denn auch wirklich da?«

»Gut«, meinte Förster Blizzig, »morgen früh also stellst du dich hinter die große Buche, dreißig Schritt von hier weg, und spielst das Echo.«

Am nächsten Tag kamen Waldmann und Langbart, das Echo zu hören. Förster Blizzig führte sie bereitwillig ein paar Schritte in den Wald. »Volle zehn Wörter!« versicherte er noch einmal. Und er rief: »Ottokar, mein lieber Bursche, bist du denn auch wirklich da?«

Das Echo funktionierte prompt. Kaum hatte der Förster Blizzig seine zehn Wörter gerufen, kam es zurück, wieder genau zehn Wörter lang: »Freilich bin ich da, Herr Förster, — schon seit zwei Stunden!«

ZRCALO ČASA

V stavki londonskih omnibusov je na tisoče vozačev in sprevoznikov izostalo iz svojega delovnega mesta, poroča »Daily Mail«. Vlada bo storila morda drastične ukrepe in ravnala s stavkajočimi natančno tako, kakor z vajenci ob Tyne ležečih ladje-delnih, ki so začeli stavkati: vpoklicala jih je kratko in malo k vojakom.

V Tel Avivu so pred kratkim stavkali rabini. Vzrok je bil v tem, ker je židovska mestna uprava črtala draginske doklade za rabine. Arabski tisk, ki objavlja to sporočilo primerno zabeljeno, ugotavlja, da je bila to prva stavka rabinov na svetu.

Po službenem štetju je v zadnjih dneh pri anglo-amerikanskih zračnih napadih na večja mesta v Belgiji postalo žrtev 1160 ljudi.

Največje pariško pokopališče St. Quen je bilo pri zadnjem terorističnem napadu anglo-ameriškega zračnega orožja na Pariz v noči na petek, skoraj popolnoma razdejano. Okoli 2000 grobov je bilo uničenih.

Führer je podeli das Ritterkreuz des Eisernen Kreuzes (viteški križec železnega križa) Oberleutnantu Josefu Liebenweinu, Kompaniechefu in nekem wirttenbebersko-badenskem jurisnem polku. Oberleutnant Josef Liebenwein je bil rojen 19. decembra 1916. v St. Veit a. d. Glan kot sin tovarnarja Liebenweina.

Neka nova odredba ogrske vlade odreja, da židje ne smejo več biti zaposleni v obrti, trgovini, kmetijstvu ali v kakšnem drugem poklicu kot nastavljenici ali pomočniki. Izjeme lahko dovoli samo ministrski svet.

Vrhovni poveljnik USA admiral King je objavil poročilo o delovanju severnoameriške mornarice o dosedanjem poteku vojne. V poročilu, ki vsebuje 50.000 besed, je med drugim rečeno, da so bili uspehi Japonske v Pacifiku »neprepredljivi«.

Pretjna argentinske vlade, da bo ona nacionalizirala britansko-severnoamerikanske trdke, se smatra kot delno povračilo za upiranje britanske in severnoamerikanske vlade, da bi priznale Farrellov vlado.

Na neki cesti pri Tebrisu je prišlo, kakor javljajo iz Teherana, do hudega spopada med sovjetskimi častniki in ljudsko množico. Oblasti so potem prijele več sto ljudi.

Židovska občina v Černovicah je sklenila, da se z vsemi silami zavzame za Sovjete in je istočasno poslala udanostno brzojavko Stalinu.

De Gaulle je v neki avdienci prosil Eisenhowera, da bi bil imenovan za invazijskega generala francoske emigrantske armade. Kakor poroča neki neutralni diplomat, ki se je sedaj vrnil iz Alžira v Madrid, je Eisenhower odklonil, da bi se z de Gaulleom razgovarjal o tej zadevi.

Ceprav so bile japonske operacije na indijsko-burmanski fronti nekoliko v svojem tempu zadržane, je obkroževanje Imphala, glavnega mesta indijske države Manipur in važne gospodujoče angleške postojanke, napredovalo.

Sovjetski general Fedorov je izjavil, kakor poroča Reuter: »Po mojem mnenju ne ustreza dejstvu naziranje britanskega zračnega maršala, Sir Arthur Harris, da nemške zračne bojne sile na sovjetsko-nemški fronti ne razpolagajo z dovoljno močjo. Nemške zračne bojne sile so tako močne, da nikoli tega.

Britansko admiralstvo je v noči na sredo objavilo zgubo nekega britanskega motornega torpednega čolna. Čoln je bil potopljen med boji z nemškimi hitrimi čolni na višini »harboura«.

Michel / Von Rudolf von Eichthal

Die Offiziersburschen in der alten österreichisch-ungarische Armee waren die bravsten und treuesten Kerle, die man sich denken kann, und sie gingen für ihre Herren durchs Feuer. Aber manchmal hatte man doch auch seine liebe Not mit ihnen.

Eines Tages erhielt Exzellenz von Z. in Bozen einen neuen Burschen, einen biedereren Tiroler aus Obergurgl, namens Michel Klui-benschädl. Mit großer Mühe wurde dem Wackeren beigebracht, wie er bei Tisch zu bedienen und wie er Besuche zu empfangen habe.

Gleich am ersten Nachmittag erschien ein in Bozen im Ruhestand lebender hoher General zu Besuch. Michel kam, die Visitenkarte in der Hand, in das Zimmer der Exzellenzfrau und meldete: »Du, Frau, 's ischt a Mon drauß, dees du hat er mir gäb'n!«

Frau von Z. las Namen und Titel und fragte, ob Michel den Besuch, so wie befohlen, in den Salon geführt habe.

»Naa, Frau, sell hon i niacht ton«, erwiderte Michel treuherzig. »Drauß ai der Stiag'n steht er, 's ischt ja lei nur a Zifflist.«

Einige Tage später hatte Frau von Z. ihren großen Empfangstag. Beim Mittagessen äußerte sie sich ihrem Gatten gegenüber, daß heute wohl viele Gäste zu erwarten seien. »Für mehr als vierzig Personen habe ich aber nicht vorgerichtet«, schloß sie.

»Dann lassen wir halt nur vierzig herein«, entgegnete scherzend der Exzellenzherr, ohne zu ahnen, daß der servierende Michel die Ohren spitzte.

Als der Jour im besten Gang, der Salon voll Menschen war und Frau von Z. beim Samowar stand, wo sie Michel die gefüllten Teetassen reichte, klingelte es draußen an der Eingangstür. Dienstbeflissen stürzte Michel hinaus, um zu öffnen.

»Nun, wer war es?« fragte Frau von Z., als der Bursche mit der Miene treu erfüllter Pflicht zurückkehrte.

»An olter Mon worsch, aber ich hob ihn rausg'schmiss'n, weil er schon der Einund-vierzigschte worch«, meldete Michel hochbefriedigt.

Der Gute hatte den Kreisgerichtspräsidenten von Bozen die Treppe hinuntergeworfen.

Bei dem gleichen Jour begann das Backwerk knapp zu werden, und Frau von Z. flüsterte Michel zu: »Jo, wo sind denn alle Cremeschnitten, es waren doch drei Schüsseln voll da?«

Zehn Wörter Eche / Akustischer

Beim Dorfwirt saßen drei Förster. Als sie keine Jagdabenteuer mehr zu erzählen wußten, sprachen sie vom Echo im Walde. Wie schön das Echo in ihrem Revier sei, und daß es von keinem anderen Echo überboten werden könnte.

»Mein Echo«, erklärte Förster Waldmann, gibt volle fünf Wörter zurück. »Wenn ich in meinen Wald rufe: Mein lieber Dackel, so komm doch!«, so hört man als Echo: »Lieber Dackel, so komm doch!«

»Naa«, sagte Förster Langbart, »mein Echo gibt sogar acht Wörter zurück. Wenn ich in den Wald rufe: Karoline ist allein die schönste Frau der Welt!«, so kommt als Echo der ganze acht Wörter lange Satz zurück.«

»Das alles ist nichts!« meinte Förster Blizzig. »Rein gar nichts ist das alles gegen das Echo in meinem Wald! Mein Echo gibt zehn Wörter zurück!«

»Unmöglich!« meinten die anderen.

»So wahr ich hier sitze! Wann wollt Ihr kommen, es Euch anzuhören?«

Waldmann und Langbart nickten. »Gleich morgen!«

»Ottokar«, meinte daheim Förster Blizzig

Seltame Liebeserklärung

Karlhannes, ein blutjunger Kanonier, der, noch ehe er Mädchen zu lieben gelernt hatte, sein Geschütz lieben lernte, die alte Feldkanone, die einsam auf der letzten Felsen-spitze des Porsangerfjordes stand, ganz am Ende der Welt, kam in seinem Urlaub, ohne daß er es wollte, unter die Mädchen. Aber, obwohl er mit seinem frischen Jungengesicht gewiß ein rechter Kerl für Mädchen war, wußte er nicht, wie man so eine Sache richtig anlingt. Erst als er am letzten Tage seines Urlaubes vor einem Mädchen stand, das ihm mit hellen Locken und Grübchen in den Wangen das schönste von allen schien und Agathe hieß, ein Name, der ihm überaus gefiel, beschloß er, aufs Ganze zu gehen. Doch, wie er sich auch mühte, er kam nicht vorwärts, so schön auch die Sonne schien und die Blumen dufteten auf der Wiese und die Vögel sangen im Walde. Selbst am Abend, beim Zuge schon, als ihn Agathe, eng an seine Brust geschmiegt, heimlich fragte, ob er sie denn richtig liebe, sah er bloß eine Weile stumm gegen den Himmel, rarr vergeblich nach Worten, raffte sich, den Fuß schon am Trittbrett, endlich auf, wurde rot über und über und rief, im Fahren schon: »Zwoundsiebenzigdreieinsundachtzig!« (Dies war gewiß eine seltame Liebeserklärung, und doch war Verstand dabei; denn was helfen die heißesten Schwüre ohne die Feldpostnummer?)

Karl Springenschmid

Wußten Sie schon ...

... daß man — rein technisch betrachtet — etwa 25.000 Menschen hintereinanderschalten müßte, um aus ihren Gehirnen eine elektrische Spannung von nur einem Volt zu erzielen?

... daß die Eichkätzchen zu den schlimmsten Nußräubern gehören, die in jedem Herbst unsere Garten- und Waldbäume plündern?

Iz naše listnice

Iz kroga naših čitateljev

Prejeli smo sledeči dopis:

»Z velikim zanimanjem čitam Vaš, mi ljubljani list, katerega redno prejemam od doma, semkaj na Danskem.

Tako sem dobil v roke tudi številko Karawanken Bote od dne 22. marca 1944., v kateri sem mi je prav posebno dopadel in sicer na strani 5. pod rubriko »Iz naše listnice«, dopis nekoga mojega rojaka Gorenjca, namreč »Osvobodilna fronta! Kar požiral sem in odbraval temu, ki je to napisal, sicer precej grobo, a še pre malo, ker v našem lepem jeziku se ne najde, tako grobi, a za to primeren besed, s katerimi bi lahko pošteno ozmerjal te hinavske zločince. Da, čisto prav mi dam, temu idealnemu človeku sonarodnjaku, ki ljubi naš narod kot jaz, nemški vojak v tujini.

Ker to lahko razvidi vsak pametno misleči človek, da ti ljudje niso in nikoli ne morejo biti osvoboditelji našega slovenskega naroda, ampak nasprotno, uničevalci lastnega naroda. Resnično, zasluži vsak, ki pomaga tem očitnim komunistom in se ne odvrne odločno od njih, pravično kazni. Da, vpraša naj vsak, ki še verjame, samo tiste, kateri so že bili »gošarji«, pa bo slišal resnico. Mi Slovenci, nemški vojak, ki smo bili v Rusiji, smo tudi spoznali in vemo kaj je boljševizem in žid.

Odkritosrčno povem, tudi jaz sem včasih drugače mislil, a spoznal sem kot že marsikdo drugi. Zato pa rečem, mi smo pripravljeni dati našo kri in življenje za pravico in se bojno braniti proti najhujšemu sovražniku naše lepe domovine in vse Evrope.

Ostati hočemo zvesti našemu vodji, ker edino on nam more zagotoviti in nam ustvariti lepo bodočnost.

Gorenjec, nemški vojak na Danskem!«

Kreis Krainburg

Krainburg. (Možje orožne tehnike). V vseh Gauh se izvaja sedaj ostro streljanje z vojnimi športnim modelom pod vodstvom SA. Vojnošportna puška je bila zahtevana že leta 1933. od državnega kuratorja za usposabljanje mladine in napravljena po dveh znanih tovarnah za orožje. Pretežni delež pri konstrukciji te puške ima, v našem Gauu bivajoči in sedaj v Krainburgu službojuči nadzornik za ročno strelno orožje in strokovni učitelj SA — Oberscharführer Elmar Gelpel.

Krainburg. (Enkratno, enkrat drugo, za vsakega nekakega). Ta zabavni večer, ki ga nam je priredil Kreiswart NSG »Kraft durch Freude«, se lahko označi kot višek vseh prireditvev. Napovedovalec Wilfried Wilden je mojstrsko z velikim darom za zabavanje izpolnil svojo nalogo. Z ljubkimi pesmi je razveselila gledalce Liesl Schmidt. Občudovanja vredni je bil nastop zakonskih Gertner kakor tudi kombinirani nastop Harringa s svojo malo soigralko na drogu. Mikavna je bila Anni Vanmoli s parado pritlikavcev. Eleganten je bil plesni par Helga in Viktor Seroff. Pianist Kaufmann je spremljal točke z dobrim čutom za prilagoditev.

Krainburg. (Iz prosvetnega življenja). NSG »Kraft durch Freude« je v Kreisu Krainburg za mesec maj 1944. določila lepe sporede za prireditve oborožene sile in javnosti: »Posebno humoristično prireditev«, pester izbor akrobatskih in artističnih točk, klasične plesne umetnosti, ples izmenično s petjem. Temu zabavnemu večeru sledi kot drugi prireditveni večer »Okrog kabareta« z izbranim sporedom, v katerem nastopa 17 gospodov in 3 dame. Ročne in nožne igre, igre s senčnimi podobami, neki računski — in spominški umetnik, akordeonduo in vse drugo, kar spada k sporedu varietete: petje in ples sta zastopana z dobrimi točkami. Torej so za mesec maj 1944. spet pripravljeni sporedi, ki vsakemu nekaj nudijo. Posamezni prireditveni kraji in dnevi bodo naznanjeni po lepakih.

Kreis Radmannsdorf

Veldes. (Otvoritev službenega mesta). V okviru skromnega slavlja je bilo pred kratkim izročeno svojemu namenu službeno mesto Ortsfrauenschaft. Ortsfrauenschaftsführerin Raunacher je pozdravila kot zastopnico Gaufrauenschaftsführerin prisotno Pgn. Goritschnigg, Kreisfrauenschaftsführerin Kronthaler in Ortsguppenleiterja Schumiya. Ona je ugotovila, da je s pomočjo vseh Parteidiensstellen in župana, uspelo urediti službeno mesto. Objubila je v imenu vseh žen, da bodo tudi v bodoče zastavile vse moči. Pgn. Kronthaler je pohvalila delovanje Ortsfrauenschaft Veldes.

Radmannsdorf. (Vzglede dar WHW naših frontnih vojakov). Polzei-Gebirgsjägerkompanie in Veldes je o priliki rojstnega dne Führerja predala okrožnemu poverjeniku zimske pomoči v Radmannsdorfu 10.000 RM kot poseben dar. Ta znatni znesek je bil nabran v okviru enote in vsak pripadnik kompanije je prispeval svoj delež. To spet dokazuje neomajno vero, s katero ti može, ki so vedno v službi, stoje ob Führerju in Veliki Nemčiji.

Radmannsdorf. (Oskrbna vojakov o priliki rojstnega dne Führerja). O priliki rojstnega dne Führerja je NSV-Kreisamtsverwaltung v Radmannsdorfu spet obkrožila vse v Kreissebletu nahajajoče se enote policije, orožništva in oborožene sile z različnimi dobrimi in koristnimi stvarmi.

Diplom. Optiker C. KRONFUSS
Klagenfurt, Bahnhofstraße 15
Die auf weiteren jeden Vormittag geschlossen.

Ljubljana in Reich

Govor generala Rupnika o preteklosti in bodočnosti ljubljanske pokrajine

F. H. Krainburg, 28. aprila. Prezident pokrajinske uprave v Ljubljani, divizijski general Leo Rupnik, je imel pred kratkim na veliko zasnovan govor, v katerem je obračunal s preteklostjo in nakazal pot, po kateri mora hoditi slovenski narod v bodočnosti, če noče sam onemogočiti svojega priznanja med narodi. General je opomnil na dogodke v septembru 1943. leta, ko bi se bila morala Nemčija zrušiti, da bi predala Evropo diktaturi židovstva. Takrat je stal slovenski narod pred prepado. Okolnosti, da je posegla nemška oborožena sila vmes, se moramo zahvaliti, da ni bila izročena prijemu Moskve. Kajti, tako je rekel general, demokratski zavezniki, ki so vajeni poslušati moskovske ukeze, so izdali še veliko večje narode, kot je naš.

Vsi poštteni in inteligentni Slovenci naj pomislijo, da pripada slovenski narod že 1500 let evropski družini narodov in čuti, misli in živi po evropsko. »Na uničenje našega naroda imajo boljševiki prav poseben interes, ker biva naš narod na važnem prostoru in je po rasi, po krvi in zaradi svoje pozitivne bitnosti njihov smrtni sovražnik. Židovskemu vodstvu se je posrečilo, da je s svojimi tako imenovanimi liberalnimi metodami demokracije in parlamentarne destrukcije načel sicer tako zdravo narodno telo. Po italijanskem izdajstvu naj bi se s plenjenjem, ropom, požiganjem in s smrtjo 50.000 ljudi iz Ljubljane in ljubljanske pokrajine dovršilo to delo uničenja. Septembrski dnevi 1943. leta pa so pokazali zdravo mišljenje slovenskega naroda. Bile

Amnestija ob Führerjevem rojstnem dnevu

Pomilostitev treh na smrt obsojenih žen iz Gorenjskega

Vrhovni komisar za Jadransko Primorje, g. dr. Rainer je odredil, da se v Ljubljanski pokrajini amnestira kazen 361 pravomočno obsojenim pod pogojem, da se v času treh let dobro vedejo.

S tem so bile pogojno odpuščene zaporne kazni v celotnem iznosu 126 let, 6 mesecev in deset dni, kakor tudi globe v znesku 75.359 lir.

Razen tega se s pomilostitvijo ustavi 643 v Ljubljanski pokrajini tekočih in še ne pravomočno razsojenih kazenskih predmetov.

Dne 19. aprila 1944 v zgodnjem popoldnevu so se po kratkem pouku od strani domačih sodnih organov izpustili tisti, ki so v preiskovalnem zaporu.

Ni brez pomena, da se je izvršilo razvite slovenske narodne zastave in slovensa zaprisega slovenskega domobranstva ravno na Führerjev rojstni dan. Ljubljana in njena usoda sta neločljivo povezane z usodo Evrope in s tem tudi z velikomemskim Reichom Adolfa Hitlerja. Ona ne more ostati izven evropskega reda in tega tudi ne. Mora se torej smatrati kot nov dokaz za to, da se ohrani slovenski narod v svojem obstoju in povede k novemu blagostanju, da je vrhovni komisar Gauleiter dr. Friedrich Rainer izdal to dalekosežno amnestijo. Hkrati je to dokaz, da lebdi nemških oblastem pred očmi ne samo zatrtje komunističnega anarhizma, temveč tudi iskreno poboljšanje zapeljanih in od komunistične propagande zaslepljenih ljudi. Tisti, ki so pomiloščeni, bodo znali ceniti to velkodušno dejanje nemških oblasti in znali tudi pravilno uravnati svoje nadaljnje življenje.

Sporedna s tem je pomilostitev treh na smrt obsojenih žen iz Gorenjskega. Bilo je prvokrat,

Dan starih vojakov v Klagenfurtu

Če se snidejo vojaki, posežejo v mislih in razgovorih nazaj v čase skupaj preživetih let, in spomini na nje oživijo v duhu to, kar je bilo nekdanja skupna vsebina njihovega življenja.

(Führer na velikomemskem državnem bojevniskem dnevu v Kasslu 1939.).

Tovarištvo, frontni duh, požrtvovalna volja, na tej trdni podlagi so zidali več kakor pol stoletja v nemških in avstrijskih bojevniskih tovarštvih zbrani bivši vojaki. Prvokrat so bili strelci Friedricha Velikega v Preamu in grenadirji velike Marije Terezije v Avstriji, ki so osnovali bojevniska tovarštva. Njim so sledili bojevniki iz osvoboditeljske voja, vojaki avstrijskih vojnih pohodov iz 1848., 1849. in 1866. leta, vojna za nemško zedinjenje, bojevniki okupacijskega vojnega pohoda v Bosni in Hercegovini in frontni vojaki svetovne vojne 1914. do 1918. leta. Povsod v Nemčiji in v Avstriji so se ustanovila društva bivših vojakov, ki so se naprej posvetila nalogam tovariške dobrotelosti, pozneje pa tudi nacionalnim.

Popolno udeleževanje svojih nacionalnih sil so pa pokazale ta društva šele ko je prevzel oblast Adolf Hitler. Napravljena je bila pot od bojevniskega društva do bojevniskega tovarštva velikomemške države, in delo obnove, napravljeno v letih od prevzema oblasti, je našlo svoje najlepše priznanje s tem, da vstopajo vojaki oborožene sile Velike Nemčije sedaj v vrste bojevniskih tovarštev.

Bojevniska tovarštva od danes, niso društva, ki obračajo svoje poglede na tradicijo in povezano smotrenost podeželskega značaja, ona so živa in delovna združenja z najvažnejšimi vojaškimi smotri in nacionalsocialističnega prepričanja, ki služijo skupnosti, dragocen in neizogibno potreben zbor mož, ki vedo, da se moramo v tej vojni bojevati s nezprosno odločnostjo in da bomo zmagali samo z naporom zadnjih telesnih in duševnih moči.

Možje iz starih, v bojih prelaskušenih polkov in bataljonov stare armade, frontni vojaki pehotnih polkov št. 7. in 17. tirolskih cesarskih lovcev, polkov gorskih strelcev št. 1. in 2. bataljonov, cesarskih strelcev, poljskih lovcev, med njimi posebno lovci 8. bataljona, topništvo in konjenica, več kakor 8000 prostovoljnih

strelcev iz Kärntna, in strelci iz Osttirola, ti može so danes spet v dolžnosti, oni so jedro policijskih in orožniških enot, če niso v službi oborožene sile. Ti že v prejšnji vojni služili vojaki so hrbenica podeželskih in mestnih straž. Oni so pri policiji zračne obrambe za varstvo domače skupnosti, če sovražni teroristični letalci napadejo našo domovino. Zraven so pa še trdni in zvesti pomočniki vsakega Hoheitsträgerja, zastopnika našega Führerja. V okviru razstave »Bergvolk-Soldatenvolke (Gorjanci-vojaki)« bo v nedeljo 30. aprila v Landhaushofu v Klagenfurtu skupna prireditev vojaškobojevniskega tovarštva kot »Dan starih vojakov«. Odposlanstva z zastavami bojevniskih tovarštev bodo prisotna in neki Ritterkreutzträger bo njim govoril o sedanjih vojni. Zatem bo skupni ogled razstave in tovariški sestanek z izmenjavo spominov bo zaključil dan.

Skupnost frontnega doživlja je znak tega dne, ki ga prireja Stellvertreterdes Generalkommando našega Armee-Korpsa. To frontno doživljanje povezuje danes spet vojake iz svetovne vojne in frontne vojake Adolfa Hitlerja. Ob spadata skupaj. Oba korakata v Veliki Nemčiji drug ob drugem — očetje in sinovi — kot reprezentanti večnega vojaštva.

11.000 obiskovalcev razstave

V sredo, dne 26. t. m. je prekoračilo število obiskovalcev razstave 11.000. Kmetijski delavki gospe Juliji Ebner iz St. Ruprechta pri Villachu je bila kot 11.000 obiskovalki podeljena knjiga kot dar Stellv. Generalkommando.

Nova barbarska sramotna dejanja tolpa

Lastno poročilo

vH Krainburg, 28. aprila 1944. V noči na 15. april je več banditov zažgalo grad Wolfsbüchl, Kreis Stein. V Domschlah (Kr. Stein) so vdrl štirje banditi in ena oborožena amazonka nasilno v stanovanje neke učiteljice in razbili tam hišno opremo. V Schraunitz (Kr. Radmannsdorf) je močna tolpa popolnoma oplenila neko trgovino z mešanin blagom. Tu di v Saffnitzu in Battendorfu (Kr. Krainburg) so ugrabili bandite pri raznih posestnikih velike količine živil, oblačil in življenjskih potrebščin.

srca naše celine, ki se je razlival proti jugu, in vse stare kulturne dobrine, ki so v obratni smeri prodirale od juga proti severu, so šle po tej najkrajši poti preko domovine, skozi naš mali narod, ki je sam postal deležen teh kulturnih pridobitev. Najmočnejše korenine so nas navezale od nekdanj z nemškimi Reichom, s katerim smo v različnih državopravnih sestavah in oblikah živeli skupno življenje. Židom se ni popolnoma posrečilo, spodkopati vezi, ki so vezale oba ta naroda. Šestindvajset let sile, nenaravno postavljeni kitajski zid med našim prostorno, duhovno, gospodarsko, kulturno, zgodovinsko naravnim sosedstvom in prišepetavano trganje teh vezi bi dežela kmalu plačala s svojim popolnim poginom. Če pa hočemo, tako je rekel general Rupnik, obstati kot narod, moramo — kakor so to že storili mnogi drugi zdravi narodi — boriti se ob strani Nemčije in iti nazaj tja, kamor nas je postavila božja Previdnost.

Če zmaga Evropa, ki se pod vodstvom Nemčije bojuje proti komunizmu, bomo dobili tudi mi Slovenci kot najmanjši narod ustrezen prostor in si bomo lahko pridobili vse možnosti za ohranitev in svoboden neoviran razmah našega naroda.

Slovenci si kot mal narod ne moremo privoščiti luksusa strankarske politike. Zato bodo brezobzirno zatrti vse kilke, vsi nezdravi častilpneži in egoisti in posebno pa vsi intriganti, ki delajo proti narodni skupnosti in enotnosti. Kažipot do narodnega preporeda, do socialnega pomirjenja in do ustreznega prostora v rodni evropskih narodov nam je lahko samo nemški narod, prvi narod naše celine. Z novimi ljudmi hočemo ustvariti našo bodočnost, z novimi Slovenci novo Slovensko, to je dnevno povele našega domobranstva, to je moj svetel, velik cilj. Po tej poti bomo šli odločno naprej navzlic vsem oviram, ki jih bomo morali pri tem odstraniti, kljub vsem reakcijam in krizam, ki ne morejo omajati naše vere v zmago Evrope in njene pravične stvari. Komunistična kuga, ki preti s smrtjo in suženjstvom, mora biti iztrebljena z vsemi sredstvi.

Drugo nujno nalogo predstavlja naša poljedstvo. Naša hvalečnost zahteva, da pomagamo našemu kmetu z vsemi možnimi sredstvi. Zakaj če je on izdržal strašno preizkušnjo današnjega trdega časa, jo bomo prestali tudi mi vsi. Tretja naloga se tiče delavcev, ki jih je treba odtegniti varljivim zapeljevanjem marksizma in jih kot dragoceno sestavino vključiti v narodno skupnost.

Nadaljnje naloge obstajajo v organizaciji vseh drugih stanov; tudi ti bodo vključeni v narodno skupnost tako, da bodo zgornja vsa dosedanja nasprota.

Z vso ljubeznijo, z vso skrbjo in z vsemi silami pa se bomo morali posveti vsi mladini. Napravili bomo vse, da jo bomo še v domači hiši napotili na pravo pot in postavili temelje, ki naj zasigurajo telesni in duševni vzpon naših rodov. V iskreni povezanosti s svojo izbrano mladino bo ves naš narod zaježilo gibanje, ki nas bo vodilo nasproti blagoslovljeni, trajni dobi plodonosnega dela, resnične zadovoljnosti, neprestanega napredka, prave svobode slovenskega naroda v na novo urejeni, pomirjeni in mir ohranjajoči ter vedno znova ustvarjajoči Evropi.

Sestreljenih 167 zastrahovalnih bombnikov

Oberkommando der Wehrmacht je dne 25. aprila objavilo:

V prostoru pri Sebastopolu je sovražnik tudi včeraj nadaljeval s svojimi silnimi napadi, ki so se izjalovili po žilavi borbi ob odporu naših čet, katere so z dobrim učinkom podpirali bojni brodovi vojne mornarice. Sovjeti so zgubili v zračnih bojih 32 letal, po protiletalskem topništvu in zaščitnih vozilih vojne mornarice nadaljnjih 24 letal. Med Karpati in zgornjim Dnjestrom so se nemške čete ubrle morale močnih sovražniških nasprotnih napadov. Ogrski odredi so uničili tam 24 oklopnjakov.

Jugozapadno od Kovla smo po večdnevni trdih bojih ob težavnih terenskih prilikah obkolili in uničili maso neke boljševiške konjiške divizije. Sovjeti so zgubili pri tem več tisoč mrtvih in številne ujetnike; uplenili smo 38 topov ter številna druga orožja.

Unteroffizier Knispel iz nekega oddelka težkih oklopnjakov na Vzhodu je v razdobju od julija 1942. leta do marca 1944. leta odstrelil 101 oklopnjak.

Oddelk bojnih letal Immelman se je pod vodstvom svojega Kommodora in imetnika Ritterkreuza Oberstleutnanta Stepa posebno skazal na vzhodni fronti.

V mostišču pri Nettunu smo z nasprotnim napadom dobili zopet nazaj neko začasno zgubljeno oporišče. Na severni fronti mostišča smo zavrnili sovražniške krajevne napade. Bojni letalci so uspešno napadli zbiranja avtomobilov in oskrbovalna taborišča za fronto pri Cassinu. Odred težkih nemških bojnih letal je v pretekli noči z dobrim učinkom bombardiral pristaniške naprave v Neaplju.

Severnoameriški bombniki so včeraj po dnevi namerili svoje napade na kraje v Romuniji, zlasti na obmestje Bukarešte. Sile nemške in romunske zračne obrambe so pri tem uničile 25 sovražnih letal.

Pri obrambi sovražnih napadov na razne kraje v prostoru Münchna in Friedrichshafna je bilo zbitih 97 severnoameriških letal. Britanski bombniki so v pretekli noči, krišče vladarske pravice švicarskega ozemlja, izvršile hud zastrahovalni napad na München. Nastale so škode v stanovanjskih predelih in zgube med prebivalstvom. Nenadomestljive kulturne zgradbe so postale žrtev sovražnega terorja. Tudi mesti Karlsruhe in Mannheim sta bila cilj britanskih zastrahovalnih napadov. Ob težavnih obrambnih prilikah so sile naše zračne obrambe sestrelile 45 britanskih bombnikov.

Brza nemška vojna letala so napadla posamezne cilje na Vzhodnem Angliškem.

Rodbinska kronika iz Gorenjske

Kreis Radmannsdorf

Neumarkt. Rojstva v mesecu marcu: Friedrich Zweck, Leopold Hladnik, Josef Ribitsch, Maria Kenda, Anton, Heinrich Weber, Cyril Maltsewitsch, Gabriele Perko. — Umrli so: Antonia Pechar, Serafine Pirz, Jakob Kokal, Josef Hafner.

Kreis Krainburg

Zwischenwässern. Rojstva v mesecu marcu: Agnes Michowetz, Ladia; Eva Klementschtisch, Görttschach; Josefa Kobal, Zwischenwässern; Angela Petatsch, Untersentza; Maria Michowetz, Untersentza; Radbert Tschepeitsch, Zwischenwässern. — Umrli sta: Franz Koschenina, Untersentza in Agnes Michowetz, Ladia. St. Veit/Sawe. Rojstva v mesecu marcu: Heinrich Kaspar Derhaschnick, Wischmarie; Friedrich Gregorin, St. Veit/Sawe; Franziska Sawaschnick, Unterpinitz; Maria Zedlitz, Obergamling; Maria Franziska Bolta, St. Marmarie. — Umrli so: Jakob Ingitsch, Tazen; Valentina Tschesen, Tazen; Josefa Obu, Wischmarie. — Umrli so: Jakob Ingitsch, Tazen;

Rochus Tschepeitnik, Wischmarie; Franziska Petatsch, Unterpinitz; Josef Jerej, Dwor; Isidor Tomschitsch, Tazen, Franziska Hujan, Oberpinitz.

Kako si sama napravim rezance

Da moramo s krompirjem letos posebno štedljivo gospodariti, ni nobena tajnost. In marsikatera gospodinja s skrbjo opazuje hitro pojemanje krompirja. Rada bi večkrat krompirjevo jed zamenjala z jedjo iz testenin, če ji ne bi bila tudi tukaj začrtana meja s karto za hranila. Ali v takih primerih se lahko najde izhod. Težko da bo gospodinja porabila vso do deljeno ji moko za peko. Tako si lahko rezance, ki jih hoče uporabljati kot podlago za posamezne obede, s pomočjo moke napravi sama.

Za napravo testa za rezance potrebujemo 250 g moke, nekaj soli in 1/2 litra tople vode. Še boljše je testo, če dodamo pol čajne žličke margarine ali masla. Moko presejemo na desko in v sredi napravimo jamico. V to damo sol in vodo in vse to predelamo v gibčno testo, ki ga tanko izvalčemo in pustimo, da se skoraj popolnoma posuši. Testo zvijemo in iz

njega narežemo fine tanke rezance ali pa široke rezance, pač po načinu uporabe. Porabijo se kakor rezanci, ki se kupijo že narejeni.

Kakšne jedi se lahko napravijo na podlagi rezancev? Zato samo nekaj primerov:

Sladki rezanci: Kipjenec brez jaje. Za to potrebujemo 350 g rezancev, 1/2 litra mleka (ali pol mleka pol vode) 1 vanilni prašek za puding, sladkor po okusu, aromo citrone, ščepec soli, nastregnane žemlje za posipanje, mastne kosmiče za obložitev kipjenca. Rezance kuhamo v slani vodi, odlijemo in ohladimo z mrzlo vodo. Od mleka in praška za puding napravimo primerno gosto omako, ki ji dodamo sladkor, aromo citrone in soli po okusu, v katero pomešamo rezance. To tvarino napolnimo v omaščeno obliko za kipjenec, posujemo z nastreganimi žemljami obložimo s mastnimi kosmiči in jed prepečemo približno 40 minut.

Praženi napolnjeni rezanci. V to svrhu ne narežemo iz testa rezancev v tanki ali široki obliki, ampak ga razvijemo v krpe v velikosti jajčnih pogač in pomažemo testo z nadevom, ki ga napravimo iz snega Milei, nekaj mleka, pomešanega s skuto, in vanilnim sladkorjem. Krpe zavijemo, položimo v omaščeno

obliko za pečenje, zalijemo s posnetim mlekom in pustimo rezance v peči dušiti, da je testo kuhano in se je napravil tanek rjav kasti sloj.

Peštra solata. Kuhane rezance ohladimo s vodo, odcedimo in zrežemo v male kose. Pomešamo jih po okusu in ako so pri roki s kuhanimi kockami korenja, drobno narezano pesko, nastreganimi jabolkami, točno odmerjeno čebulo in kosi kislih kumarov. Temu dodamo ocat, olje in sol in pustimo postati, dokler ne pripravimo solate.

V nekem gozdu pri Erndtebrücku na Westfalskem je šest učencev priplezalo na neko visoko lovsko sedišče. Take obremenitve lahko zgrajeno sedišče ni moglo prenesti in se je zrušilo. Vseh šest dečkov je padlo v globino. Trije izmed njih so zadobili precejšnje rane, medtem ko so trije kakor po čudežu srečno odnesli pete.

Medtem ko je bila v Forbachu neka družina pri kosilu, je planil skobec skozi odprto okno na mizo, kjer je stala kletka z dvema kanarčkoma. Ker so okno takoj zaprli, jim je uspelo uloviti roparja.

Lichtspiele

Allgemeine Filmtreuhand G. m. b. H.
Zweigstelle Veldes

ASSLING

28., 29., 30. IV., 1. V.
Burgtheater
Für Jugendliche zugelassen!
2., 3., 4. V.
Paradies der Junggesellen
Für Jugendliche nicht zugelassen!

KRAINBURG

28., 29., 30. IV. 1. V.
Liebespremiere
Für Jugendliche nicht zugelassen!
2., 3., 4. V.
Wie konntest Du, Veronika?
Für Jugendliche nicht zugelassen!

LAAK

28., 29., 30. IV., 1. V.
Romanze in Moll
Für Jugendliche nicht zugelassen!
2., 3., 4. V.
Die Gattin
Für Jugendliche nicht zugelassen!

RADMANNSDORF

28., 29., 30. IV., 1. V.
Burgtheater
Für Jugendliche zugelassen!
2., 3., 4. V.
Ein Leben lang
Für Jugendliche nicht zugelassen!

VELDES

28., 29., 30. IV., 1. V.
Konzert in Tirol
Für Jugendliche zugelassen!
3., 4. V.
Herz modern möbliert
Für Jugendliche zugelassen!

NEUMARKT

29., 30. IV., 1. V.
Der Edelweißkönig
Für Jugendliche zugelassen!
3., 4. V.
Ein Mann auf Abwegen
Für Jugendliche nicht zugelassen!

STEIN

28., 29., 30. IV., 1. V.
Geliebter Schatz
Für Jugendliche nicht zugelassen!
2., 3., 4. V.
Seine Tochter ist der Peter
Für Jugendliche zugelassen!

ST. VEIT

29., 30. IV., 1. V.
Damals
Für Jugendliche nicht zugelassen!

LITTAI

29., 30. IV., 1. V.
Kongo-Expreß
Für Jugendliche zugelassen!
3., 4. V.
Wunschkonzert
Für Jugendliche zugelassen!

MIESS

29., 30. IV., 1. V.
Der Himmel auf Erden
Für Jugendliche zugelassen!

Zu jedem Film die Deutsche Wochenschau!

Ärztlicher Sonntagsdienst

Krainburg:

Am 30. April 1944: Dr. Karl Petritsch, Krainburg, Veldeser Straße 14, Fernruf 179.

Mali oglasi

Službo dobi

Rabim nujno za Kärnten delavca za lesno stroko. Oskrba in zaslužek dober. Ponudbe na K. B. Krainburg. 2974-1

Sprejemem dekle od 17 let naprej za pomočnico v gospodinjstvu in gostilni. Nastop takoj. Naslov v K. B. Krainburg. 3057-1

Službe išče

Deklica v 16. letu, se želi izučiti v spekerijski trgovini. Imam ljudsko šolo in govorim malo nemško. Naslov pri K. B. Krainburg. 3041-2

Iščem dekle, staro od 17 let naprej, mirno in preprosto za namajno posestvo. Znati mora tudi kravo molziti, drugo po dogovoru. Naslov pri K. B. Krainburg. 3047-2

Rabim dobro gospodinjstvo od 40 do 50 let staro. Plača po dogovoru. Naslov pri K. B. Krainburg. 3051-2

Deklica, stara 17 let, z dovršenim dolžnostnim letom bi se rada izučila v trgovini z mešaninami blagom. Ponudbe na K. B. Krainburg. 3052-2

Starejša inteligentna gospa, samostojna gospodinja, išče za takoj ali pozneje primernega mesta. — Ponudbe na K. B. Krainburg. 3062-2

Deklica z dovršenim 14. letom z dobrimi šolskimi izpričevanji in enim gimnazijskim razredom se želi izučiti v trgovini z mešaninami blagom. Najraje v Krainburgu ali okolici. Ponudbe na K. B. Krainburg. 3062-2

Prodaj

Prodaj kravo s tretjim teletom za RM 800.— Oberfering Nr. 22, Post Zirkklach, Krainburg. 3055-6

Prodaj kravo, 7 mesecev brejo, za RM 500.— Seelandstraße 69, Krainburg. 3054-6

Kupim

Kupim bencijski motor, nov ali nekoliko rabljen, 6 do 7 let. Ponudbe na K. Bote Krainburg. 2997-7

Kupim dežni plašč za visoko žensko postavu. Naslov v K. B. Krainburg. 3056-7

Kupim dobro ohranjeno pisalo mizo, omaro za knjige in kavč ali divan. Naslov v K. B. Krainburg. 3063-7

Kupim dobro ohranjen šivalni stroj. Naslov v K. B. Krainburg. 3068-7

Oddam v zakup

Lepo posestvo, na malem griču blizu glavne ceste dam v zakup proti dogovoru. Informacije se dobijo v Bischofsdorf Nr. 30. 5501-13

Menjam

Menjam dobro ohranjen športni otroški voziček za dobro žensko kolo. Naslov pri K. Bote Krainburg. 3049-15

Dam enoletnega konja za vprežnega vola. Razlika se doplača. Markitsch, Strohhain 48 b. Naklas. 3059-15

Menjam stanovanje v okolici Krainburga za stanovanje v Krainburgu. Naslov v K. B. Krainburg. 3067-15

Lesel den „Karawanken Bote“!

Z žalostnim srcem naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancom, da smo namesto svidenja dobili žalostno vest, da je naš ljubljani sin, brat in stric

Vinzenz Schusterschitsch

Grenadier,

v evetoci mladosti, star 25 let, padel 23. marca 1944. na vzhodni fronti. — Vinko, mrtev si, a v naših srcih živiš še vedno. Lahka naj ti bo tuj zemlja, počivaj v miru, sladko snivaj ljubi bratec oz. sin.

Priporočamo ga v molitve in blag spomin.

Medno, v aprilu 1944.

Zalujoča mama, bratje, sestre, mali Rudi in ostalo sorodstvo.

Beachten Sie die Anzeigen im „KARAWANKEN BOTE“

OSRAM-LAMPEN
sind mit dabei!

DARMOL-WERK
Dr. A. & L. SCHMIDGALL
WIEN

Morkit
schützt die Saat gegen Vogelfraß.
genau so einfach wie Ceresan-Trockenbeize
anwendbar - Sofort driffähiges Saatgut.
ERHALTLICH BEI:
Franz Napotnik
Eisen- u. Farbenhandlung
Kalk- u. Zementniederlage
Klagenfurt
Krefelder Str. 9, Ruf 3009.

Gavanol
„zurücklegen“, denn dann halten sie sich besser!

Die Arbeitskraft
der Heimat ist kostbares Gut, das wir unbedingt erhalten müssen. Allerdings dürfen wir kleiner Unpäßlichkeiten wegen keine Arzneien vergeden. Diese sind heute für unsere Fronte und vor allem für unsere Soldaten bestimmt. Auch CHINOSOL kann deshalb nur sparsam abgegeben werden.

Wüstenrot SALZBURG
Beratungsstelle: Klagenfurt, Domgasse 9, Ruf 28-53.
MITTEILUNG
Die Rufnummer der Kreisleitung Krainburg ist in der Zeit von 8 bis 18 Uhr Nummer 296, 297 und 298. von 18 bis 8 Uhr Nr. 298.

Alles-Kitt, die Schutzmarke für einen wasserfesten Universal-Klebstoff, ist bereits zu einem Begriff für vielseitige gute Klebung geworden. Es ist bereits bekannt und erprobt, daß mit „Alles-Kitt“ so ziemlich alles geklebt werden kann. Trotzdem zeigt die Erfahrung immer wieder, daß stets neue Verwendungsmöglichkeiten für „Alles-Kitt“ entstehen. Damit nun auch Sie diese Erfahrungen ausführen können, finden Sie an dieser Stelle von Zeit zu Zeit praktische Winke. Achten Sie aber stets beim Einkauf auf die Schutzmarke „Alles-Kitt“. Heute nun der erste Typ: „Alles-Kitt“ mit einer Füllmasse wie Aluminiumbronze, Kreide oder Gips zu einer stündlichen Masse gut vermischt ergibt einen vorzüglichen Dichtungskitt für durchgehende Kocheisen, Gießkanne, Dachrinnen usw. Allerdings muß die Masse gut flüssig sein und dick auf beide Stellen der defekten Stelle aufgetragen werden. Die Trockenzeit ist 24 Stunden. Diese Dichtungsart läßt sich sogar für Öl- und Benzinbenke erfolgreich anwenden.

Bergvolk Goldentenvolk
Gebirgstruppen
in Ausrüstung und Einsatz
Ausstellung
Klagenfurt, Gaumuseum
Vom 5. April bis 16. Mai 1944
geöffnet täglich von 8 bis 18 Uhr
Eintritt frei!